

brat *frančišek* 1

»In če bosta žeja
in lakota resnični,
nam Jezus tudi
zagotavlja,
da bosta potešeni.«

LAKOTA IN ŽEJA
Narodni kapitelj OFS
Janez Marija Vianney OFS
Duh Assisija
Podaj MI Roko

- 3 **Urednikova beseda**
- 4 **Frančiškova duhovnost**
Blagor lačnim in žejnim
Govorimo o družini
- 9 **Naša evangelizacija**
Sklepi evropskega kongresa
Frančiškovi vedno pričujemo kot skupnost
- 12 **Iz naših družin**
Duh Assisija 2015
Bratsko srečanje ob jasicah z betlehemskega angelom
- 16 **Frančiškov svetni red**
Volilni kapitelj Narodnega sveta OFS
v Kančevcih
Sveti Frančišek zna nagovoriti
Jože in Renata Kozel
Janez Marija Vianney
- 30 **Mladi Frančišku**
Podaj mi roko v Ljubljani
Podaj mi roko v Mariboru
Podaj mi roko v Vipavskem križu
Strokovna ekskurzija NS FO in FRAMA
- 35 **Pravičnost in mir**
56 načinov kako biti usmiljen v jubilejnim
letu usmiljenja
- 38 **Razvedrilo**
Nagradna izpolnjevanke
- 39 **Korenine in sadovi**
Javier Garrido: Rožice sv. Frančiška (21)
- 41 **Sveta dežela**
Novice iz Svete dežele
Moj slovenski Camino 6. del
Počitniški potopis
Romanje ob praznovanju Lurške Marije v
Maria Trost na štajerskem

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.

Izdajatelj:

Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zbzf/

Za založbo:

Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:

Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
sestre FMM (Naša evangelizacija)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiškov svetni red);
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto:
revija.bf@fsr.si

Gregor Pavlič OFS (Razvedrilo)

NS FRAMA (Mladi Frančišku)

Jernej Kurinčič OFM (Pravičnost in mir)

Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)

Benjamin Tomažič (Napovednik)

Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:

Aleš Porenta

Fotografije:

Naslovka: Lakota še vedno preti mnogim, internet
Ostalo: Internet, arhiv revije BF

Oblikovanje in priprava:

Tina Bruno, Založba Brat Frančišek

Tisk: Tiskarna Pleško d.o.o., Medvode

Naklada: 2.300

Naslov uredništva:

Frančiškanski trg 1, SI-8000 Novo mesto
tel.: 07-338-14-77
E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si
faks 07-338-14-79

Rokopisov in slik ne vračamo.

Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Prispevke nakazujte na:

Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana

TRR SI56-2420-1900-4608-820

Raiffeisen banka d.d. Maribor; sklic na 00 700-16.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

Vstopili smo v novo leto, že drugič v zadnjem mesecu dni. 8. decembra smo namreč začeli jubilejno leto usmiljenja, ki bo poskrbelo tudi za tematsko zasnovo letošnjih števil revije *Brat Frančišek*. Ob prepletanju duhovnih in telesnih del usmiljenja bomo iskali smernice za naše življenje.

V prvi številki se bomo soočili z lakoto in žejo. Najbolj poznani deli usmiljenja sta »lačne nasičevati« in »žejne napajati«. Podobe lačnih in žejnih so vedno pogostejše tudi v naših krajih in v mestih se pogosto srečujemo z ljudmi, ki čutijo to osnovno potrebo.

Svoje razmišljanje o lakoti in žeji nam je predstavila Fani Pečar OFS, ki ima dolgoletne skavtske izkušnje in veliko dela z otroki in mladimi, na minulem narodnem kapitlju OFS pa je bila ponovno izbrana za tajnico narodnega sveta OFS v Sloveniji.

V drugem delu predavanja Marie Consuele Ninez (Chelito), ki ga je imela za drugi evropski kongres OFS in Frama, ki je bil avgusta 2015 v Mostarju, boste lahko prebrali, kako smo lahko lačni in žejni sredstev družbenega obveščanja.

V rubriki *Naša evangelizacija* se bomo srečali s sklepi zadnjega evropskega kongresa OFS in Frame, izpod peresa s. Tine Dajčar ŠSFKK pa je nastal kratek prispevek o pričevanju Frančiškovih kot skupnost.

V naših družinah se marsikaj dogaja: mednarodna srečanja, duhovna srečanja, druženje, molitev, pesem, ... tudi volitve. Preberite o dogajanju na narodnem kapitlju OFS.

V pogovoru sta se predstavila zakonca Kozel z Vidma pri Ptujju, ki že šest let živita po zgledu sv. Frančiška v Frančiškovem svetnem redu.

Med znanimi člani OFS tokrat najdemo svetega arškega župnika Janeza Marijo Vianneya, ki je s svojo prizadevnostjo, molitvijo, spokornostjo in delitvijo zakramenta usmiljenja zgled tudi v današnjih dneh.

Konec oktobra je bilo na treh krajih v Sloveniji srečanje *Podaj MI Roko*, ki je bilo tokrat obarvano s skrbjo za begunce in migrante.

Člani narodnega sveta FO in FRAME so se podali na vsakoletno strokovno ekskurzijo. Tokrat so šli v Makedonijo, kjer so se ustavili tudi v rojstnem kraju bl. matere Terezije.

Ob letu usmiljenja se marsikdo sprašuje, kaj lahko konkretno naredi. Predstavljamo vam nekaj predlogov, ki smo jih našli na svetovnem spletu. Vsak naj poišče sebi lastne načine za obhajanje tega svetega leta.

Novice iz Svete dežele nam prinašajo pogled na dogajanje v Jezusovi domovini, kjer razmere niso najlepše, vendar z zaupanjem zrejo v prihodnost.

Drage bralke in bralci! Naj leto usmiljenja v nas vseh vzbudi čut do drugih, da bi znali biti resnične Božje podobe in bi prepoznali Božje obličje v vseh trepetih in onemoglih!

Vse dobro! Br. Janez Papa

Blagor lačnim in žejnim

Skavtsko skupino smo se pred nekaj leti potikali po planinah okrog Krna. Kar nekaj časa smo se že vzpenjali, ko smo ugotovili, da smo se zaplezali in da pot, ki je bila sicer vrisana na karti, v resnici ni prehodna. To, da se bo potrebno spustiti nazaj v dolino in začeti vzpon na novo, nas ni ravno spravilo v dobro voljo. Prav tako tudi ne dejstvo, da nam je začelo zmanjkovati vode. Ne spomnim se sicer glasnega godrnjanja, ampak po izrazih na obrazih bi za kozarec vode bili pripravljeni dati konja (ali pa bi bili zadovoljni že s tem, da bi imeli konja ter bi bil spust hitrejši in manj naporen). Že res, da nam po pravilu trojk (človek lahko preživi brez zraka približno tri minute, tri dni brez vode in 33 dni brez hrane) še nekaj dni ni grozilo kaj hujšega, kljub temu pa nam je zaplata snega, ki smo jo odkrili za ovinkom, dvignila razpoloženje. Utrujenost in brezvoljnost sta v tistih nekaj metrih, ki smo jih skoraj pretekli, izginili. Še vedno jasno vidim gorilnike in sneg, ki je spreminjal agregatno stanje, ter nasmehe, ki so razsvetlili obraze. In voda, čeprav je bila v njej kakšna iglica ali kamenček ... voda je bila odlična. Najbrž najboljša, kar sem jih kdaj pila. V zavesti, da se je zgodil majhen čudež (konec koncev je bilo poletje in snega naj ne bi bilo več tam), da nekdo od zgoraj spremlja in skrbi za našo pot, smo lažje nadaljevali spust in nato ponoven vzpon.

Žeja in lakota sta dve osnovni potrebi, ki nas ženeta, da ju potešimo. Mimo grede, morda kdaj res občutimo žejo, lakoto pa pogosto zamenjamo z rahlim ščipanjem v želodcu, ker že dve ali tri

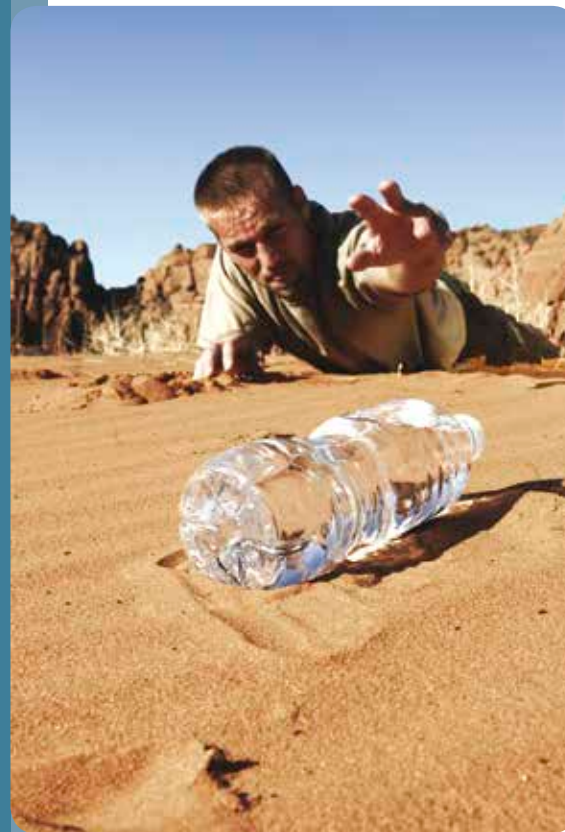
ure nismo jedli, in jo na hitro utišamo z obiskom kakšne restavracije s hitro hrano. Na srečanju v Mostarju nam je delavec na Karitasu dejal, da je med stvarmi, ki jih lahko naredimo na področju revščine, tudi ta, da v našem govoru zamenjamo stavek »Lačen sem!« z »Že od zajtrka nisem jedel!«

In če nas žeja in lakota ženeta na telesnem področju, bi ju morali občutiti tudi na duhovnem. Žejati bi nas moralo po pravici, pravi Jezus v četrtem blagru, po tem, da bi bili resnični kristjani, po izpolnjevanju Božje volje, kar je razlaga pravičnosti, ki jo ima Jezus v mislih. Kot pri mnogih drugih stvareh se tudi tu zakonitosti z enega področja lahko prenašajo na drugo. Strokovnjaki pravijo, da telo potrebuje vodo, že preden za-

čutimo žejo, in svetujejo, naj popijemo dva do tri litre tekočine na dan. Celo aplikacije obstajajo, ki nas opozarjajo, kdaj naj pijemo. In glede lakote – ko nimamo teka, je to opozorilo, da je nekaj narobe z našim zdravjem. Enako je tudi pri pravici, potrebujemo jo tudi takrat, ko te potrebe ne čutimo. Pomanjkanje potrebe pa kaže, da moramo v duhovnem življenju nekaj spremeniti.

In če bosta žeja in lakota resnični, nam Jezus tudi zagotavlja, da bosta potešeni. Če si nekaj resnično želimo, bomo našli tudi pot do zadovoljitve. V Jezusovem kraljestvu se vse začneja z željo.

Fani Pečar OFS

Govorimo o družini

(drugi del)

Besedilo je (rahlo prirejeno) pripravila Maria Consuelo Ninez (Chelito) za drugi evropski kongres OFS in Frama, ki je bil avgusta 2015 v Mostarju.

V svojem predavanju bi rada pozornost usmerila še na nekaj, s čimer se srečujemo vsak dan in je življenjskega pomena za družino in družbo, in prav je, da se tega zavedamo – na sredstva javnega obveščanja.

Papež Frančišek je ob 49. svetovnem dnevu sredstev javnega obveščanja (17. maja 2015) napisal poslanico *Sporočati družino, ki je prednostno okolje srečanja v zastojnosti ljubezni*. Z njo nam daje smernice, kako usmeriti naša dejanja, da bi lahko spreminjali stvari.

Lahko je sklepati, da je komunikacija zaradi mobilnih telefonov, interneta in družabnih medijev zelo preprosta ne glede na oddaljenost med ljudmi. Po drugi strani so sredstva javnega obveščanja, ki so tako pomemben del

našega življenja, lahko pomoč, hkrati pa tudi ovira za sporazumevanje med družinami in v njih. Znašli smo se v središču pisane komunikacije, ki zmanjšuje osebno srečevanje ne glede na to, kako blizu smo svojim dragim. Tehnologijo je treba uporabljati modro, ne da bi se ji pustili voditi (včasih zaradi tega, ker se izogibamo poslušanju drugih in osebni stiku z njimi). Tudi če smo potopljeni v tak način komunikacije, lahko začnemo spremembe s tem, da o stvari govorimo. »Velik izziv, ki ga ima današnji človek pred sabo, je znova se učiti, kako se pogovarjati s sočlovekom, ne le proizvajati in uporabljati informacije ... Otrok, ki se v družini nauči poslušati

druge, spoštljivo govoriti in izražati svoje poglede, ne da bi pri tem zanikal poglede drugih, bo postal gonilna sila dialoga in sprave v družbi« (papež Frančišek, poslanica za 49. svetovni dan sredstev javnega obveščanja).

Iz izkušenj vemo, da ko smo sposobni dobrega, iskrenega in konstruktivnega dialoga z vsemi družinskimi člani, najprej s temi, s katerimi živimo skupaj, s precejšnjo lahkoto najdemo tudi načine, kako izmenjati svoje misli, govoriti o nastalih situacijah in postati prijatelj svojim otrokom. Ne pozabimo, da so začetna točka družinskih odnosov skupni obedi. Ob tem ne bi smelo biti težko tudi obhajati evharistijo in skupaj moliti.

Papež Frančišek v svoji poslanici poudari misel, da se v družini zavemo pomena sporazumevanja, v njej se učimo objemati in podpirati drug drugega, razločevati pomen izrazov na obrazu in trenutkov tišine, se smejati in jokati z ljudmi, ki so nam zelo pomembni, čeprav si jih nismo izbrali sami. Družina je prostor, kjer se učimo odpuščanja, papež jo imenuje »šola odpuščanja«, ker imamo druge radi kljub omejenostim in grehom. Tudi odpuščanje je po svoji naravi proces komunikacije. Na primeru Marijinega obiska pri Elizabeti papež poudari, da družina zaživi, ko se odpre navzven; družine, ki to storijo, posredujejo svoje sporočilo življenja

in občestva, tolažijo in dajejo upanje krhkejšim družinam ter tako gradijo Cerkev, ki je družina vseh družin.

Tako smo povabljeni k odprtosti in iskreni komunikaciji v družinah in v bratstvih. In od tu lahko spreminjamo družbo. V pripravljalnem dokumentu na sinodo o družini (predavanje je iz avgusta, nekaj mesecev pred sinodo o družini) lahko beremo, da »glede na to, da je družina prva in življenjsko pomembna celica družbe, mora ponovno odkriti svojo poklicanost pri vpletenosti v vse vidike življenja družbe. Bistveno je, da družine, zbrane skupaj, najdejo poti sodelovanja z družbo, ekonomskimi in kulturnimi institucijami, da bi lahko skupaj gradili pravično družbo. Ključna pojma pri tem sta vpletenost in sodelovanje/interakcija.

In da bi to lahko storili, moramo pripraviti komunikacijsko strategijo.

Kako je s sredstvi javnega obveščanja? Ni že čas, da začnemo razširjati po svetu novico, kako lepo je živeti in rasti v »tradicionalni družini«?

Ob tem pa ne smemo zapreti oči in srca pred tistimi družinami, ki zaradi različnih razlogov ne morejo slediti »tradicionalnemu« modelu (oče, mati, otrok), obvezani smo, da jih približamo polnosti duhovnega življenja. Pri tem gre za nesporno dejstvo z mnogimi izzivi za ljubezen in usmiljenje. Ne moremo zapreti naših oči in naših vrat tem tipom družine, ki jih redno srečujemo: enostarševske družine, pari brez otrok, ločeni in ponovno poročeni starši z otroki, ki vzdržujejo stike s prejšnjimi zakonci in otroki iz prejšnjih zakonov za njihovo dobro, rejniški otroci in še drugi zapleteni primeri, ki jih je več, ko bi si želeli.

Nedvomno smo poklicani, da pripravljamo knjige, pesmi, slike, filme, glasbo, sporočila na facebooku in twitterju, ki prinašajo

lepoto družinske ljubezni in pojme, kot so darovanje, zakonska ljubezen, rodovitnost ... Smo pred tako velikimi predsodki o tem, kaj je tradicionalna družina, da moramo poiskati univerzalno rešitev in skupne moči, pri čemer lahko uporabimo moderne medije, da bi vzpostavili nove vidike, ki bodo imeli krščanski predznak. Vse to z namenom, da bi predvsem mladim ljudem približali resnični koncept sreče.

Za nas je izziv najti prave načine, kako to izpeljati.

Mednarodno predsedstvo (CIOFS) je nedavno ustanovilo Komisijo za družino in lepo bi bilo, če bi podobno komisijo lahko našli v vsakem narodnem bratstvu. Predstavlja lahko stično točko med OFS in FRAMO, kjer bi si lahko zamišljali »komunikacijske strategije«, pri čemer bi OFS lahko prispeval svoje življenjske izkušnje, FRAMA pa ustvarjalnost in znanje iz medijske tehnike.

Sinodalni dokument, na katerega smo se že oprli, spodbuja »kristjane, da se angažiramo v socialno-političnem življenju z aktivnim sodelovanjem pri odločitvah in soočanjem cerkvenega družbenega nauka z institucijami.« Pri tem so bile predlagane Smernice za pravice družin – dokument, ki so ga v osnovi pripravili za škofovsko sinodo leta 1980 v povezavi s splošno Deklaracijo o človekovih pravicah.

Gre za čudovit in globok dokument, ki pa nam je skoraj neznan, v glavnem zato, ker živimo v času pomanjkljivih informacij, ko pogrešamo to, kar je v resnici pomembno. Danes poskušamo delati povzetke, kratke stavke (npr. na twitterju), ker je okrog nas toliko informacij in nam zmanjkuje časa, da bi ugotovili, kaj je res pomembno. Vendar je v povezavi s tem dokumentom in tem, kar je bilo povedanega v povezavi z družino, potrebno narediti ravno to (vzeti si čas in

najti temeljne stvari) in potem to narediti dostopno vsem. Biti moramo navzoči v časopisih in medijih nasploh s članki in opozarjati državne in civilne institucije na osnovne potrebe družin, ki so, mimogrede, prav tako zapisane v Deklaraciji.

Potrebno je, da se zavemo, da smo vpleteni v vojno, komunikacijsko vojno. Nova sredstva javnega obveščanja, ki oblikujejo naše poglede, imajo veliko večji vpliv kot v preteklosti. Že same besede so zlorabljene, da služijo sebičnim in uničujočim dejanjem, npr. ko govorimo o resnici, pluralizmu, sklepih, izbiri, skupnem dobrem, demokraciji, ljubezni, toleranci, enakih pravicah in vesti. Za kristjane vest zahteva um in srce, ki sta zasidrana v Jezusu Kristusu. Do tega pa pridemo v glavnem s katoliškim naukom.

Sestre in bratje Frančiškovega svetnega reda in Frančiškova mladina, ki delujejo po svoji vesti, morajo graditi na odgovorni nalogi, da *v luči vere in s pomočjo dokumentov cerkvenega učiteljstva razmišljajo o dogajanjih v Cerkvi in družbi in v skladu s tem zavzamejo do njih dosleden odnos* (Generalne konstitucije, člen 44,3c).

Komunikacija je bistvena. Prinaša nam veliko izzivov, če želimo govoriti o družini. Eden od teh je razjasniti lastno mišljenje o zakonu. Potem pa ga treba deliti z drugimi. Zakon in družina sta vredna našega premišljevanja.

Družbo pred neredom, kaosom rešuje peščica ljudi in ne večina. Peščico pa sestavljajo pogumni ljudje, ki se na podlagi moralnih prepričanj trudijo za skupno dobro. Predajmo se v roke našega Gospoda Jezusa Kristusa na priprošnjo naše Gospe, Kraljice miru, da bi premagali strah in se pogumno odzvali na naš poklic.

Tukaj sem, Gospod, pošlji mene (Ps 39). Začnimo delati spremembe.

Sklepi evropskega kongresa

SPOROČILO VSEM SESTRAM IN BRATOM FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA (OFS) IN FRANČIŠKOVI MLADINI (FRAMA) V EVROPI

Živite vredno klica, s katerim ste bili poklicani (Ef 4,1)

**Drage sestre in bratje!
Naj vam Bog podeli mir!**

Tri leta po prvem kongresu se je od 17. do 23. avgusta 2015 približno 100 sester in bratov Frančiškovega svetnega reda (OFS) ter Frančiškove mladine (FRAMA) skupaj s svojimi duhovnimi asistenti iz 22 evropskih držav zbralo na 2. evropskem kongresu OFS in FRAMA v Mostarju (Bosna in Hercegovina).

Udeleženci kongresa so spoznavali mesto Mostar z njegovim znamenitim mostom in srednjeveškim središčem ter Sarajevo, ki je znano tudi kot »evropski Jeruzalem«. Bosna in Hercegovina sama je zgled, kjer ljudje živijo skupaj ne glede na kulturne in verske razlike. Je prostor, ki nas vabi h »gradnji mostov« (kot je rekel papež Frančišek) med nami in Bogom, med našimi bratstvi, med OFS in FRAMO, med OFS in Cerkvijo ter med frančiškovsko družino in svetom.

Teden, ki smo ga preživeli skupaj, nam je dal lepo priložnost za poglobitev naših bratskih odnosov preko skupnega obhajanja svete maše in molitev. Povabljeni smo bili, da ponovno pregledamo svojo krščansko in frančiškovsko poklicanost v navzočnosti članov frančiškove družine (redovnikov prvega reda, OFS in članov FRAME) tako iz

*“Live in a manner worthy
of the call you have received!”
(Eph 4,1)*

države gostiteljice kot iz mednarodnega bratstva.

V hvaležnosti Bogu za nepozaben čas pošiljamo sporočilo v upanju, da vam bo pomagalo živeti vašo poklicanost v večji polnosti in razvijati ustvarjalne projekte, s katerimi bosta tako OFS kot FRAMA postala luč v Cerkvi in v svetu.

Temo konference, delo v skupinah, okroglo mizo in primere dobrih praks lahko povzamemo v štiri prioritete:

1. Molitveno življenje – spodbujanje tesnejšega odnosa s Kristusom

Splošni klic vsakega kristjana je klic k svetosti. Naša poklicanost svetnih frančiškovcev je proces, ki ga nadgrajujemo z osebnim spreobračanjem h Kristusu, ki je središče našega življenja. Njemu sledimo po zgledu našega srafskega očeta. Sredstva, ki jih lahko uporabimo za vzgojo lastne poklicanosti, tako posamezniki kot skupnost, so: evharistija, evangelij, post, sprava in molitev – posebno rožni venec.

2. Življenje v bratstvu – živeti evangelij

Bratstvo je popoln kraj, kjer lahko živimo ljubezen, ki smo jo srečali v evangeliju. Bratsko življenje je življenjskega pomena. Daje nam možnost za medsebojno spodbujanje, sprejemanje izzivov in izkustvo popolnega veselja. Naša bratstva je treba okrepiti na vseh ravneh z intenzivnejšo skupno molitvijo, poglobljanjem odnosov med sestrami in brati ter ustvarjanjem duha sprejemanja (dobrodošlice).

3. Družina – dajati dober zgled

Živimo v družbi, kjer se znižuje število porok, kjer je družina vedno manj pomembna in kjer veliko otrok živi v nepopolnih družinah. Ob tem pa je cerkveno učenje o zakonu pred izzivi različnih ideologij, med njimi tudi teorije spola. Družino lahko razumemo kot dediščino vsega človeštva. Zato smo poklicani, da jo spodbujamo in varujemo, najprej v lastnih družinah, tako da ohranjamo molitveno življenje, udeležanje odpuščanja, v vsakodnevnem življenju komuniciramo med seboj, skupaj preživljamo čas in z dobrimi zgledi delimo svojo vero z otroki. S trudom in preudarno, vendar odprto predstavljen življenjski način v medijih bo pričal v družbi o lepoti in pomembnosti družinskega življenja, ne da bi obsojal ljudi, ki živijo v drugačnih okoliščinah. Naša bratstva naj najdejo načine kako podpreti družine in družinsko življenje, pri čemer je treba resno vzeti sklepe zadnjega generalnega kapitlja. OFS in FRAMA morata slediti učenju Cerkve, posebej v luči škofovske sinode o družini.

Velikega pomena je ustrezna vzgoja članov FRAME in OFS glede družine.

4. Socialna in ekološka zaveza – razvijanje našega duha služenja

Pomembno je poudariti, da ne živimo zase, ampak za druge. K naši rasti v frančiškovski duhovnosti spada »objem gobavca«. Ta pred nas postavlja izzive na različnih področjih, na primer:

- varovanje človeškega življenja od spočetja do naravne smrti s posebno pozornostjo do najbolj ranljivih
- pozornost in odzivanje na probleme revščine v svetu ter odgovorna raba dobrin, ki jih potrebujemo
- oroučevanje in izvajanje enciklike papeža Frančiška Laudato si in s tem »spreobračanje k ekologiji«.

To sporočilo in prihodnost OFS in FRAME v Evropi zaupamo varstvu naše Gospe, Kraljice miru, našemu očetu svetemu Frančišku, svetemu Ludviku in sveti Elizabeti ter molimo, da bi nas spremljali do rodovitnih dejanj.

*Vsemogočni, večni,
pravični in usmiljeni Bog,
daj nam ubogim,
da bomo zaradi tebe delali,
kar vemo, da hočeš,
in vedno hoteli, kar je tebi všeč (2 Fp 62).*

Frančiškovi vedno pričujemo kot skupnost

Na prvo adventno nedeljo, 29. novembra 2015, smo se Frančiškovi bratje in sestre vseh treh redov znova zbrali na Šoli Frančiškove duhovnosti, ki jo organizira Frančiškova konferenca Slovenije. Srečanje je pod naslovom »Frančiškovi pričujemo vedno kot skupnost« potekalo pri Sv. Petru v Ljubljani, kjer so nas gostili bratje minoriti.

Program sta na izviran način povezovala br. Jožko Smukavec (OFMCap) in Ana Breznik, predsednica FRAME. V želji, da bi se med seboj še bolje spoznali, je imel vsak red nalogo, da se na srečanju ob eni izmed Frančiškov vrednot na kratko predstavi. Čas, ki smo ga preživeli skupaj, je hitro minil, saj se ob zanimivih predstavitev bratov minoritov in frančiškanov, sester klaris, frančiškank Marijinih misijonark, Male Frančiškove družine, frančiškank Brezmadežnega spočetja, šolskih sester sv. Frančiška Kristusa Kralja in Frančiškovega svetnega reda nismo le bolje spoznali, temveč tudi iz srca nasmejali. Naj nas Frančiškov duh preprostosti in zasidranosti v Gospodu še naprej povezuje in naš pogled vsak dan znova usmerja h Gospodu in sočloveku.

s. Tina Dajčer ŠSFKK

Duh Assisija 2015

Zbudila sem se v hladno sobotno jutro in opomnik na mobilnem telefonu je glasno piskal, da je sobota, 24.10., in da je to dan, ko je Duh Assisija v Novem mestu. Na pot smo se podali že zelo zgodaj (zgodaj po merilih nas, ki radi malce dlje spimo). V Ljubljani se nam je pridružila še Emanuela in potem smo krenili proti Dolenjski. Ko smo vstopili v

cerkev svetega Lenarta, smo bili bolj med zadnjimi, saj je bila cerkev že kar polna. Srečanje smo začeli s skupno adoracijo, ki so jo pripravile sestre frančiškanke Marijine misijonarke. Nato smo se premaknili v veliko jedilnico, kjer smo imeli priložnost za sklepanje novih poznanstev in medgeneracijski klepet ob kavi, toplim čaju in dobrotah, ki so jih pripravile pridne roke. Ko smo se okrepčali, smo šli nazaj v cerkev, kjer smo poslušali predavanje s. Metke Kos, p. Marjana Čuka ter pričevanje zakoncev Birk. Ob kosilu smo Primorci doživeli presenečenje, saj se ne zgodi velikokrat, da ti v drugje postrežejo z vipavsko »joto« ☺. Po kosilu smo imeli možnost ogleda frančiškanskega samostana ali vodenega ogleda sončnega Novega mesta. Srečanje smo zaključili s sveto mašo, ki jo je daroval novomeški škof msgr. Andrej Glavan. Po sveti maši smo se še malce družili ob petju na trgu pred mestno hišo

v Novem mestu in mimoidočim delili nalepke, ribice, na katerih je pisalo geslo Duha Assisija: »... tudi mene je osvojil Kristus!« (prim.Fl.p 3,12). Se vidimo drugo leto spet, kot bi rekla naša Stana: »Na videnje in snidenje«!

Ines Vodopivec

s. Majda Tisel ŠSFKK

V Novo mesto sem prišla zaradi Duha Assisija, ker je leto posvečenega življenja, da še bolj intenzivno poglobim duhovno življenje in predvsem zato, da se srečam z brati in sestrami, saj je to zame veliko bogastvo, ki me dviga k Bogu. Kaj me je nagovorilo in me še nagovarja? Bog nas obišče nepričakovano, nenapovedano in na to moram biti pozorna; sprejeti ta trenutek, ki je tako bogat, da te napolni z radostjo; da, to je

tako močan dotik Boga, da teh trenutkov ne moreš pozabiti. Imam izkušnjo takih trenutkov in me je danes v tem samo še potrdilo, da je to velika milost, čisti Dar ... Bogu hvala za ta dan, za to srečanje, hvala ti brat, sestra! Bogatejša sem tudi za vsa pričevanja, hvala ti brat, sestra, ki si se opogumil in povedal svojo zgodbo!

br. Bernard Jauk OFMCap

Čudovito je, da se srečamo vsi Frančiškovi bratje in sestre. Takšna srečanja še bolj potrebuješ, ko si star. Čeprav poznam veliko ljudi, pa je vedno tudi nekaj novih obrazov. In tega se veselim! Lepo je videti, da se družimo mlajši in starejši in da se širi Frančiškov duh. To se vidi tudi na obrazih. Še posebno na tako čudovit dan, kot je danes.

**Valentin Šinko OFS,
KB Škofja Loka**

Še posebno me je nagovorilo pričevanje p. Marjana, ki je bilo enkratno! Ko je govoril o tem, kako je doživljal bolezen.

Program je bil lepo zastavljen in vsakokrat izvem kaj novega. Pogrešam pa brate in sestre iz Maribora in iz Celja.

**Vida Vidrih
in Jožica Božič
OFS, KB Podnanos**

Takšna družjenja vedno pritegnejo. Vsa-

ko leto greva, če se le da. Kako čudovito in življenjsko je bilo pričevanje s. Metke! In p. Marjana! To je bilo prav za dušo. Zelo lepo se je družiti s tako različnimi redovi, ki imamo vsi isto Frančiškovo karizmo. Vsi smo kot eden.

br. Janez Papa OFM

Ko smo izvedeli, da bo letošnji Duh Assisija potekal v Novem mestu, je to zame pomenilo najprej veselje in ponos. Potem je prišla zavest, da bo treba pripraviti

in organizirati vse potrebno za nemoten potek programa in seveda urediti kosilo za 150 ljudi. To vsekakor ni bilo »mirno« delo. Sedaj, ko je srečanju v teku, pa je v mojem srcu MIR.

**Emanuela Eduard
FRAMA**

Na začetku nisem imela nobenih pričakovanj in se mi je zdelo fino, da bomo zbrani vsi Fran-

čiškovi redovi. Potem me je pa zelo pritegnilo pričevanje p. Marjana, ko sem se res lahko našla v njegovih besedah. Program je bil zanimivo sestavljen: pričevanje sestre, patra in zakoncev in vsakem si našel nekaj zase. Lušten je bil tudi sprehod, ko smo si v sončnem dnevu lahko ogledali Novo mesto. Pametno se je udeleževati takšnih srečanj. Nekakšno medgeneracijsko povezovanje, ko se pogovarjam z brati in sestrami svetnega reda in ste tako zabavni in v redu! Pa s sestrami, ki so vse po vrsti »carske«, pa s patri ... Najlepše pa je, da nas vse povezuje Frančiškov duh!

**br. Rufin Predikaka
OFMConv**

Ko sem se odpravljal s Ptuja, je bilo vse v megli, v Novem mestu pa je posijalo sonce. Duh Assisija nas spodbuja,

da v svet, v katerem je veliko nemira in nestrpnosti, prinašamo mir, in to je vrednota, ki je danes v svetu primanjkuje. Nagovorilo pa me je predvsem pričevanje, ki ga je imel p. Marjan, ko je povedal svojo zgodbo, v kateri vidiš delovanje Boga. Vsak človek ima drugačno pot do Boga oziroma Bog kliče na različne načine. Tudi jaz nimam več staršev, a Bog napolni to praznino in daje mir.

Mojca Korošec FMM

Bistvo tega srečanja je, da se vsi Frančiškovi redovi družimo, se spoznavamo, izmenjamo misli; gre za duhovno poglobitev.

Današnje geslo je »Tudi mene je osvojil Kristus« in verjamem, da je res osvojil vsakega izmed nas, vsakega na njegovi

poti: nekatere kot brate in sestre v redovnem poklicu, vas pa kot zakonce in člane Frančiškovega tretjega reda. Čudovito je bilo v knjižnici, kjer je p. Janez navdušeno razlagal, da imajo skoraj 600 let staro knjigo z lesenimi platnicami, pa miniaturni molitvenik in razne priročnike. Prav simpatično je bilo videti našo s. Nikolino, specialistko na kuharskem področju, ki je poslušala recept izpred 200 let ... Vzdušje je prijetno, sproščeno, središče vsega pa je srečanje ob Kristusu. Lepo je, da začnemo z adoracijo, ki nas umiri in ugasi in končamo s sveto mašo. Posebnost današnjega srečanja pa je to, da bomo šli po maši na glavni trg in delili ribice, na katerih piše: Mene je osvojil Kristus, kaj pa tebe?

s. Jožica Brulc MFD

Zelo sta me nagovorila s. Metka in p. Marjan ter njuni pričevanja, njuna osebna zgodba, lepa je bila molitev, zelo lepo vzdušje ... Tudi Novo mesto imam zelo rada, saj sem bila tukaj 5 let v službi in se vedno rada vračam.

s. Pavlina Kolbl FBS

To je eno lepo, čudovito srečanje bratov in sester, ko vsi žarimo s frančiškovsko preprostostjo. To me nagovarja in tudi ponovno osvaja za

hojo za Kristusom prav v redu frančiškank brezmadežnega spočetja. Z navdušenjem grem domov, da prinesem to veselje tudi drugim, predvsem mladim in otrokom.

Zbrala Mateja Trajbarič OFS

**Bratstvi Frančiškovega svetnega reda
Nova Gorica in Gorica**

Bratsko srečanje ob jaslicah z betlehemskim angelom

**Gorica – Nova Gorica – Betlehem
Stolnica sv. Hilarija in Tacijana
v Gorici (IT)**

10. januarja 2016 ob 16. uri

Jaslice, ki združujejo

Po padcu meje med Gorico in Novo Gorico smo si svetni frančiškovi iz Gorice prizadevali vzpostaviti bratske odnose s slovenskimi krajevnimi bratstvi FSR. Zbrali smo se ob jaslicah, da bi molili in aktualizirali jaslice, ki jih je postavil sv. Frančišek leta 1223. Srečanje, imenovano *Jaslice, ki združujejo*, je privabilo in povežalo poleg slovenskih in italijanskih frančiškanov tudi nekatere goriške in slovenske župnije.

Letos smo v bratstvih iz Gorice in Nove Gorice sprejeli predlog goriškega nadškofa Carla, da skupaj gradimo most upanja in solidarnosti z Betlehemom. Naše mesto, ki pozna težave nesmiselne meje, želi postati znamenje upanja za vse, ki še vedno doživljajo dramo ob zidu, ki ločuje in seje smrt v mestu Jaslic.

**Pričakujemo vas
10. januarja 2016 ob 16. uri
v goriški stolnici
sv. Hilarija in Tacijana.
BRATSTVI FRANČIŠKOVEGA
SVETNEGA REDA GORICA
IN NOVA GORICA**

Volilni kapitelj Narodnega sveta OFS v Kančevcih

od 11. do 13. decembra 2015

Vsake tri leta je v Frančiškovem tretjem redu v skladu s konstitucijami in vodilom potrebno sklicati volitve na vseh treh ravneh, to je na krajevni, pokrajinski in narodni ravni. Tokrat smo obhajali volilni kapitelj na narodni ravni.

Zbralo se nas je 54 kapitarjev, predstavnikov Frančiškove mladine, naši duhovni asistenti, ki delujejo ravno tako na vseh treh ravneh, predsednica kapitlja in duhovni asistent, ki ju je delegiralo mednarodno vodstvo OFS.

Pred kapitljem smo se nanj že pripravljali z molitvijo za odprtost sprejemanja služb, ki jih bo po nas izbiral Sveti Duh, ko mu bomo dali prosto pot: »Navdihuj nas z novimi spoznanji in daj nam pogum sprejeti vse naloge, ki nam jih bo tvoja Očetovska previdnost zaupala.«

S svojimi darovi služimo bratom in sestrām. Zaupane nam službe so čast in odgovornost.

Bratje in sestre smo se začeli zbirati v petek popoldan, nekateri pa so se nam pridružili še v soboto zjutraj. Najprej smo na različne načine izražali veselje ob srečevanju drug z drugim, se pozdravljali in objemali. Izdelali smo si zidak in se z njim fotografirali. Nato smo se namestili po sobah doma duhovnosti zraven kapucinskega samostana, kjer smo uživali gostoljubje v teh dneh.

Po okusni večerji smo se zbrali v zgornji izbi. Najprej so nas pozdravili bratje in sestre, ki so v tem triletnem mandatu opravljali različne vodstvene službe v NS OFS in naši duhovni asistenti iz kapucin-

skih, frančiškanskih in minoritskih vrst. Ogledali smo si kratek film z evropskega kongresa OFS in FRAME – Mostar 2015.

Potem smo se skozi prijetne igre spoznavali. Razdelili smo se v tri skupine, v ljubljansko, primorsko in štajersko bratstvo. Naši predstavniki so vlekli listke z lastnostmi bratov in sester, ki smo jih v drugih bratstvih odkrivali. Tako je popustila prva nelagodnost in hkrati smo se spoznavali, kar je pomembno za same volitve naslednji dan, ko smo izbirali brate in sestre, ki nam bodo služili v naslednjem mandatu.

Naše zidake so vgradili v simbolična sveta vrata, skozi katera smo se v zbranosti sprehodili. Na drugi strani so nas čakali listki z imeni bratov in sester. Izbrali smo si en listek in potem na skrivnem obdarjali nam namenjenega brata ali sestro s pozornostmi, molitvami in

na druge izvirne načine. Tako smo se še bolj bratsko povezali med seboj, s Sveto Trojico pa pri sveti maši v kapeli.

V soboto smo po jutranjih hvalnicah pričeli s prvo sejo. Najprej smo prisluhnili poročilu predsednika in odgovornega za vzgojo brata Metoda Trajbariča, poročilu kolegija duhovnih asistentov, ki ga je oblikoval p. Robert Bahčič, poročilu blagajničarke sestre Jane Potokar, poročilu mednarodne svetnice sestre Doroteje Emeršič in poročilu predsednice FO in FRAME. O poročilih smo razpravljali in jih soglasno potrdili.

Čas je stvar interesa in ljubezni, ki nam dasta Božjo obsijanost, ki kar kliče po delitvi duhovnosti naprej. Mladi so željni zgleda, kako mi dejansko v svetu živimo Frančiškovo duhovnost. Frančiškovi otroci so se začeli organizirati v svoja bratstva pred 25 leti. Duhovni

animatorji se menjajo, bratje in sestre OFS pa ostajajo in naj bi bili trajnostna vez med FO, FRAMO in OFS. Ker smo mi starejši, moramo bratje in sestre delati prve korake do mladih. Tudi mladi so tokrat izrazili željo po večji povezanosti in spoznavanju z OFS. Mlajši bratski animator bi jim bil v veliko pomoč in svetovanje.

V letu 2016 bomo organizirali skupni tabor Frančiškovih otrok, mladine in OFS.

Brat Metod se je dosedanjim članom lepo zahvalil za prizadevno delo in sodelovanje.

Potem sta nam spregovorila mednarodna gosta, sestra Matea Galič, predsednica kapitlja, in fra Josip Vlašič, delegirani mednarodni duhovni asistent.

Izrazila sta veliko veselje, da sta v naši družbi. Volilni kapitelj je za slovensko OFS praznik. Naša bratstva morajo biti luč, ki osvetluje kraje, kjer živimo bratje in sestre. Ne bojmo se služenja drugim, naj bo danes praznik razpoložljivosti. Bog usposablja tiste, ki jih pokliče, in ne kliče tistih, ki so že popolnoma usposobljeni za neko službo. Bratje in sestre naj se trudijo sebe darovati drugim, nam je svetoval fra Josip.

Po angelovem češčenju, kosilu in skupinskem fotografiranju smo pričeli z 2. sejo – volitvami. V skladu z obrednikom za volitve so bile le te korektno in v bratskem duhu izpeljane. Brata, ki ni bil prisoten na kapitlju, pa so za soglasje za kandidaturo in sprejem službe kontaktirali po telefonu.

V novi narodni svet OFS so bili izvoljeni:

predsednik
brat Metod Trajbarič
podpredsednik
brat Milan Fras
tajnica
sestra Fani Pečar
blagajničarka
sestra Jana Potokar
odgovorni za vzgojo
brat Mirko Potočnik
bratska animatorka
sestra Fani Pečar
mednarodna svetovalka
sestra Doroteja Emeršič
namestnik mednarodne svetovalke
brat Stanko Šorli

Volitvam je sledila sveta maša, večerja, družabni večer in večernice. Pod vodstvom sestre Fani so nastopili otroci z igrice Kresnička je izgubila lučko. Šele ko jo je ponovno osvetlilo sonce, ji je tudi prižgalo lučko nazaj. Otroci so s prisrčnim

igranjem osvojili naša srca. Večer se je odvijal v veselem sodelovanju v igri, ki so jo za nas pripravili mladi. Tako so bile med igro oblikovane prošnje za sveto mašo.

V nedeljo smo najprej zmolili hvalnice. Sledila je 3. seja, načrtovanje, predstavitev smernic za naprej, delo po skupinah, plenum. Za osnovo smo imeli zaključke evropskega kongresa OFS in FRAME iz Mostarja, ki je bil letos avgusta v Mostarju. Tam so določili prioritete delovanja:

- ☞ Molitveno življenje – spodbujanje tesnejšega odnosa s Kristusom
- ☞ Življenje v bratstvu – živeti evangelij
- ☞ Družina – dajati dober vzgled
- ☞ Socialna in ekološka zaveza – razvijanje našega duha služenja.

Poleg tega smo po skupinah obravnavali smernice generalnega volilnega kapitlja v Assisiju novembra 2014, kjer je sodelovala sestra Doroteja, in prišli do naslednjih opazanj:

1. Močne strani NB Slovenije:

korektno vodenje tajništva, majhnost slovenskega naroda in s tem večja povezanost med brati in sestrami, kapucini, frančiškani in minoriti vzorno sodeluje med seboj in z OFS, bratje in sestre so zelo aktivni po svojih župnijah, lepa povezanost med FO, FRAMO in OFS, življenje v bratstvih je dejavno.

Šibke strani NB Slovenije:

premalo goreči in odzivni na skupne zadeve, šibko prepoznavanje darov, talentov med nami, tok informacij in delovanje uskladiti, izboljšati, izkoristiti možnosti medsebojnega izobraževanja

2. Prioritete in smernice za delo NB za naprej:

Povečati zglede družinskega življenja, zavestno živeti krščanstvo in bratstvo, bolj učinkovito opravljati delo vzgoje, formacije bratov in sester.

3. OFS in leto Božjega usmiljenja:

Prejeli smo zgibanko programa aktivnosti mariborske škofije za to leto. Ker se bodo termini in aktivnosti prepletale, naj se sestre in bratje OFS udeležujejo že pripravljenih in načrtovanih dogodkov in ni potrebno organizirati še posebnih dodatnih.

2. avgusta 2016 bodo na Ptujski gori zaznamovali 800. obletnico porcijunkulskega odpustka, prireditev naj bi bolj množično obiskali.

Molitev za mir – Duh Assisija, ki se že mnogo let moli vsakega 27. dne v mesecu, bi ponudili tudi drugim ljudem, da se nam v večjem številu pridružijo.

Romanja naj imajo neki duhovni motiv in naj bodo pravočasno napovedana in oglaševana, da si jih lahko načrtujemo v svojih koledarjih in finančah.

Prijetno se je bilo družiti z brati in sestrami. Vse naše delo, spoznanja in odločitve smo pri sveti maši položili v Božje roke in prosili Božjega blagoslova za Slovenijo in ves svet.

Z zahvalno pesmijo smo zaključili volilni kapitelj. Čez tri leta pa se ponovno srečamo v enaki vlogi in delu, če bo taka Božja volja.

Anica Švab OFS

Povedali so ...

Sestra Matea Galić, predsednica OFS Bosne in Hercegovine, namestnica generalnega svetnika

Med vami se počutim kot doma. Z nekaterimi od vas sem se v teh dneh nekoliko več pogovarjala in čutim, kot da jih že dolgo, dolgo poznam. Tako ste veseli in preprosti, in to ste prenesli tudi name. Novoizvoljenemu Narodnemu svetu želim povedati, da smo vsi služabniki. Službe, za katere ste izvoljeni, morajo biti najprej v srcu, šele potem na papirju ali navzven ali v bratstvu. In zares postavite v središče Jezusa Kristusa. Njega posnemajte po zgledu svetega Frančiška, ki je rekel, naj dosledno živimo po evangeliju. Kako bomo tako živeli, če ne poznamo evangelija? Vsak dan se družite z Božjo besedo in skrbite za osebni odnos z Jezusom Kristusom. Potem boste v bratstvo prinesli ljubezen in ne bo težko dati sebe in služiti.

Fra Josip Vlašić OFM, namestnik generalnega duhovnega asistenta

Med vami se počutim zelo lepo. Čudovito je bilo spoznati eno novo narodno

bratstvo in občutiti, kako radi imate svoje bratstvo; kako ste spontani, preprosti in zelo globoki. Tako lepo ste sprejeli Mateo in mene, kot svojo sestro in brata. Zame je zares velik dar, da sem bil lahko z vami.

Sestra Dorica Emeršič, mednarodna svetovalka

Odkrito moram povedati, da sem se spraševala, kaj bodo prinesle volitve. Sama sebi sem priznala, da z radostjo opravljam to službo. Skoraj preveč. Enkrat mi je neka sestra rekla: »No, glavno, da potuješ.« Ampak to me je malo prizadelo. Ne, ni to glavno! Najlepše pri tej službi je srečevati brate in sestre v Kristusu, brate in sestre v svetem Frančišku. Kot je s. Matea rekla, da se tu dobro počuti, tako smo se mi počutili v Mostarju, Assisiju in Lisieuxu. Povsod tam, kjer smo prišli skupaj. Če bi lahko ta občutek bratstva prenesli med naše brate in sestre, tudi po radosti, ki spremlja to službo, to se mi zdi največ. Ponovna izvolitev prinaša močan občutek odgovornosti. V prvem mandatu sem se učila, vse je bilo novo, zdaj pa že vem, kako je potrebno sodelovati. In se veselim, da bo šlo naprej z Božjo pomočjo.

Sestra Jana Potokar, blagajničarka

Bratje in sestre so mi zaupali še drugi mandat in tega se veselim. To sprejemam kot služenje celotnemu Frančiškovem redu. Že doslej sem rada opravljala to službo in upam, da bo še naprej tako. Več kot polovica članov NS je ostala ista, brate in sestre že poznam in se med njimi dobro počutim.

Bog usposablja tiste, ki jih pokliče, in ne kliče tistih, ki so že popolnoma usposobljeni za neko službo (fra Josip Vlašić)

Čas je stvar interesa in ljubezni ... mladi so izrazili željo po večji povezanosti in spoznavanju z OFS.

Brat Stanko Šorli, namestnik mednarodne svetovalke

Bogu, Mariji, svetemu Frančišku ter vsem bratom in sestram sem izjemno hvaležen za vsa leta, ki sem jih preživel v raznih službah v Frančiškovem svetnem redu. Tudi tokrat sem službo, za katero so me bratje in sestre izbrali, z veseljem sprejel. To rad delam, saj ni tako naporno kot druge službe. Priskočim na pomoč takrat, kadar sestra Dorica ne zmore ali nima časa. Sicer pa rad prevajam, namesto reševanja križank rajši vzamem besedilo in ga prevedem iz francoščine ali italijanščine. Zakaj ne bi naredil še nekaj dobrega za Frančiškov svetni red, če lahko!

Sestra Fani Pečar, tajnica in odgovorna za FRAMO

Vesela sem za obe moji službi in predvsem zaupanja s strani bratov in sester kot tudi s strani FRAME.

To mi veliko pomeni. Verjetno imam res talente za delo tajnice, upam pa, da tudi za delo z mladimi. Zdi se mi, da to zmorem. Veselim se delati v tej ekipi, saj je nekako nadaljevanje prejšnjega Narodnega sveta, kjer se je dalo res veliko narediti.

Brat Mirko Potočnik, odgovoren za vzgojo

Malo sem presenečen, saj nisem pričakoval te službe. Bil sem pripravljen sprejeti skoraj vse, razen morda službe predsednika, ker mislim, da je brat Metod najboljša rešitev, da nadaljuje dosedanje delo,

saj je triletni mandat dokaj kratka doba. O svoji službi sem tukaj že razmišljal, predvsem kaj narediti in kako poživiti delo na vzgoji, morda predvsem povezati tiste, ki delajo v noviciatu in postulatu. Razmišljal sem tudi o prehodu iz Frančiškove mladine v Frančiškov svetni red.

Brat Metod Trajbarič, predsednik

Ponovna izvolitev je zame potrditev, da je dosedanji Narodni svet krmaril v pravo smer. Službo sem letos sprejel malo lažje kot pred tremi leti, ker se podajam v že znane vode. Dosedanjemu svetu sem hvaležen za vso pomoč. Vesel sem za vse sodelavce! Ekipa je dokaj enaka, le še kakega bivšega predsednika so nam dodali, zato računam nanje, da se bo dalo dobro delati. Blagor predsedniku, ki mu je Bog dal take brate in sestre!

Zbrala Mateja Trajbarič OFS

Sveti Frančišek zna nagovoriti

Jože in Renata Kozel

Ko sva nazadnje govorila, je bil Jože do vratu v pripravi na dobrodelni koncert, kjer sta se z Renato ponovno na polno angažirala. Ampak niti za hip nisem podvomila, da bi zaradi tega odgovorov ne bilo. Odkar ju poznam, namreč opažam, da se jima pri tem, kar počneta (in tega je precej), stvari vedno nekako sestavijo. In tudi tokrat je bila zadeva narejena. Odgovori so prepreženi z vitalnostjo, pripravljenostjo in navdušenjem – takšna pač sta. Naj navdušita tudi vas.

Kako bi predstavila drug drugega?

J: Žena je čustvena, ženstvena, polna ljubezni, vedno pripravljena pomagati – zares nesebična. Zelo prijetna oseba. V stvareh, ki mi ne gredo, me dopolnjuje in mi pomaga. Zelo sem vesel, da sta se najini poti združili, da sva poslana drug drugemu na pot, da lahko nekatere stvari iz preteklosti in sedanjosti pomagava reševati DRUG drugemu, pa četudi gre včasih na nož.

R: Moža bi predstavila kot pozitivnega, veselega, nasmejanega človeka, ki bo vedno poskrbel za dobro voljo. Zna biti sočuten, ljubeč, vztrajen, še posebno, ko želi, da obvlada njegova. Njegova najdragocenejša lastnost zame pa je, da je zame tu, ko ga potrebujem, da ne obupa nad mano, me podpira in vzdrži z mano, tudi ko se sama sebi zdim nemogoča.

Kakšno je bilo vajino otroštvo? Kaj sta si predstavljala prihodnost?

J: Zaradi spleta okoliščin sem že kot dojenček preživel veliko časa pri teti in stricu in nato tudi pri njima ostal,

tako da sta to moja ata in mama. Oče se je tragično ponesrečil, ko sem bil star leto dni, tako da se ga niti ne spomnim. Nekaterim se zgodi, da nimajo niti enega starša, no, jaz pa imam to srečo, da imam dve mami in enega živega ata, eden me pa varuje iz nebes. Imam dva brata in dve sestre, odraščal pa sem kot edinec na kmetiji s polno živali. Marsikatero sem tudi ušpičil, vendar ne take, da ne bi bilo rešljivo. Spomine na otroštvo imam zelo lepe. Vedno sem imel rad šport. Tudi v šolo, k verouku in pa k sveti maši sem hodil zelo rad. S starši smo vsako nedeljo hodili k maši, tako da je bila nedelja res Gospodov dan. To prenašam tudi naprej in upam, da bo hčerka to navado tudi nadaljevala.

R: Moje otroštvo je bilo pretežno lepo. Odraščala sem v štiričlanski družini, z dve leti starejšo sestro, s katero sva si bili v otroštvu pogosto v laseh, a v resnici druga brez druge nisva mogli. Danes se dobro razumeva in se trudiva ostajati povezani. Imam skrbne, delovne starše, ki so se trudili po svojih močeh

poskrbeti za naju, tako da nama ni nič manjkalo. Moram pa priznati, da sem pogrešala bolj odprte odnose, kjer bi bilo več prostora za besede, čutenja, izražanje ljubezni.

Kot otrok sem si predstavljala, da si bom kot odrasla ustvarila številno družino, a Božja pota niso naša pota ...

Kako pa je z vama sedaj, kaj počneta?

J: Sem zaposlen v slovenski vojski, zaradi vseh obveznosti po službi bi lahko rekel prezaposlen. Moje veliko veselje, poleg družine, je še režiranje, Frančiškova družina, nogomet, smučanje, drsanje, kolesarjenje, plavanje, planinarjenje – odvisno od letnega časa. Rad sem aktiven in imam srečo, da imata žena Renata

in hčerka Tjaša po večini enake želje, tako da lahko veliko časa preživimo skupaj. Vsi smo tudi aktivno vključeni v kakšno od dejavnosti v cerkvi.

R: Zdaj sem poročena, zaposlena, z veliko obveznostmi in aktivnostmi, vedno v pomanjkanju časa ...

Kaj vaju je nagovorilo in vaju še nagovarja pri drugem?

J: Pri moji ženi me je nagovorilo njeno pozitivno gledanje na svet, njena vera, nasme, oči, preprostost, njeno srce. Vse to me nagovarja še vedno.

R: Sprva me je nagovarjala njegova vztrajnost, saj se ni dal pregnati ☺, zdaj pa predvsem njegova preprostost, potrpežljivost in dobra volja.

Kje ima v vajini zgodbi prostor sveti Frančišek? Kje sta se srečala z njim? Pa s Frančiškovim svetnim redom?

J: Prihajam iz fare, kjer je župnik škofij-ski duhovnik. Dolgo sploh nisem vedel, da obstajajo tretjeredniki oz. Frančiškov svetni red. Ko pa sem spoznal Renato, sem prišel v stik z minoriti, s Frančiškoviimi otroki in mladino in ta prvi stik je bil tako zelo lep, da me je pritegnilo. Na Vidmu se je Frančiškova družina na pobudo patra Tarzicija Kolenka, brata Tončka in sestre Tinice Horvat ustanovila pred šestimi leti. Z ženo sva se odzvala na povabilo, šla na srečanje in ker nama je bilo všeč, sva ostala – sveti Frančišek zna nagovoriti. Po noviciatu in pripravah smo izrekli obljube in tako postali pionirji OFS na Vidmu, bratje in sestre z obljubami v OFS v novem KB na Vidmu.

R: Sama sem se s sv. Frančiškom srečala že v otroštvu, saj sem odrasčala v župniji z minoriti in sem že takrat veliko slišala o njem. Všeč mi je bilo tudi, da so nam patri pravili, da smo Frančiškovi otroci, čeprav nismo imeli

skupine Frančiškovih otrok, le verouk in v maju šmarnice. Predvsem me je vedno nagovarjalo prepevanje. Sicer pa zares sv. Frančiška spoznavam šele zdaj in moram priznati, da me vedno znova preseneča in nagovarja s svojo velikansko sočutno ljubeznijo do vsega ustvarjenega.

Kaj je botrovalo odločitvi za OFS, ne znam točno pojasniti, čutila sem, da je to tisto, kar bi naj moje življenje izpolnilo. Je pa res, da je pri tem svojo vlogo odigral p. Tarzicij Kolenko, ki nas je vztrajno vabil in nagovarjal, ko se je pri nas ustanavljala Frančiškova družina.

Koliko lahko v vajinih službah živita duh svetega Frančiška?

J: Glede svoje službe lahko povem, da nimam problema živeti svoje vere. Imamo celo svojo kapelico, zaposlene duhovnike in pastoralne asistente. Sveti Frančišek nam v bistvu približa Jezusov evangelij, in če se trudimo živeti po evangeliju, težko zgrešimo pot. Sam zagovarjam tezo, da nekdo, ki se ima za ateista, ne more biti bolj pomemben ozirom večji »frajer« kot tisti, ki živi svojo vero. Zanimivo mi je mnenje mnogih, da so ateisti, ko pa jih poslušam ali se pogovarjam z njimi, v njihovih izjavah prepoznavam, da zanikanje Boga izhaja iz neke bolečine in da si globoko v sebi želijo tega pristnega stika z Njim. Še celo več govorijo o Bogu kot večina kristjanov. Se pa zadeve spreminjajo, zaradi trenutnih razmer in strahu pred neznanim je veliko izjav tistih, ki so se imeli prej za ateiste, takšnih, ki pravijo: »Mi, kristjani, naše vere in načina življenja ne bomo spreminjali.« No, pa naj reče kdo, da ni nekaj slabega lahko tudi dobro.

R: Menim, da bi duh svetega Frančiška ljudje mogli in morali živeti v

vsaki službi, saj je imel lastnosti, ki naj bi sicer oblikovale vsakega kristjana. Sama delam z ljudmi, kjer lahko živim duha sv. Frančiška, koliko mi uspeva, je pa druga zgodba. Najbrž nisem ravno vzor, a se trudim. Je pa res, da sem pri svojem delu dnevno preizkušana v svoji ljubezni do sočloveka, v svojem sočutju, potrpežljivosti, v veri v dobro, v pozitivne spremembe.

Jože, čestitke za novo izvolitev za predsednika KB – kako je biti na čelu bratstva? Kakšne so značilnosti vašega bratstva?

J: Hvala za čestitke. Naše bratstvo je glede na leta obstoja mlado bratstvo.

Tako smo imeli 18. novembra 2015 komaj tretji kapitelj. Bratje in sestre pravijo, da so izbrali za služenje v službah FSR v našem bratstvu po navdihu Svetega Duha. In tako je moja sestra – žena Renata tajnica, jaz njen mož – brat pa predsednik. Zanimivo, da naju Sveti Duh s Frančiškovo pomočjo vidi v takih vlogah. Včasih se verjetno tudi dobronamerno malo pošalita.

V bratstvu nas je 20 bratov in sester z obljubami in upam, da nas bo še več. Smo vseh starosti in poklicev, pa vendar kot ena velika družina. Sodelujemo skoraj na vseh župnijskih dogodkih, pa tudi na ravni pokrajinskega bratstva OFS Maribor, na kratko – smo zelo aktivni. Zasluge za to gredo čisto vsakemu bratu in sestri, posebej pa našemu duhovnemu asistentu patru Tarziciju Kolenku, ki je odprt za novosti in je smer Frančiškove družine na Vidmu pri Ptuj.

Kaj pa delo s FRAMO? Kje vidiš največjo prepreko za boljše sodelovanje z njo? Kaj je delo bratskega animatorja?

J: Delo s FRAMO – bratski animator je po krajevnih bratstvih novost,

tako da smo na začetku nečesa, kar bo preraslo v nekaj zelo lepega. Vsi začetki so negotovi in zaenkrat še tipamo drugii druge. FRAMA in Frančiškova družina si želimo tesnejšega sodelovanja, kljub želji pa se mi zdi, da je prisoten strah pred spreminjanjem. Vsak ima svoj način spoznavanja sv. Frančiška in preko sv. Frančiška življenja po evangeliju Jezusa Kristusa. Potrebno bo narediti most, da bomo

bolj dostopni drugi za druge. FRAMO bi bilo potrebno bolj vključevati v delo bratstev, bratstva pa naj bi jim nudila vso pomoč, ki jo potrebujejo. Vlogo povezovalca bodo imeli bratski animatorji. Frančiškove otroke, Frančiškovo mladino in Frančiškovo družino družijo sveti Frančišek, zato menim, da se bomo hitro zblížali. Mladostna zagnanost in modrost starejših sta namreč najboljši recept za uspeh tudi v veri in v OFS.

Kako se vidita čez 20 let?

J: Čez dvajset let se vidim s svojo ženo sestro Renato še vedno v objemu. Kljub letom upam, da bom mladostnega videza in kot Frančiškov brat z veliko modrosti.

R: Kje se vidim čez 20 let? V penziji☺. Vsekakor se vidim s svojim možem, povezano, v odnosu. Bliže Bogu in sebi, torej na poti domov.

S čim vaju drugi še vedno lahko preseneti?

J: S kakšnim nenapovedanim nakupom.

R: Mož me še vedno lahko preseneti

Dragi Frančiškovi, želim vam oziroma vsem nam, da nam bi bilo, tako kot sv. Frančišku, dano spoznati in živeti sočutno ljubezen do vsega stvarstva in bi tako bolj učinkovito spreminjali svet. (Renata)

s kakšno svojo idejo, lastnostjo, ki mi je do zdaj bila »skrita«.

In še kakšna beseda za konec ...

J: Lepo je spoznavati svetega Frančiška, imeti ob sebi osebo, ki te spodbuja, verjeti v Božjo ljubezen in dobroto ter biti z ljudmi, ki te imajo radi.

R: Dragi Frančiškovi, želim vam oziroma vsem nam, da nam bi bilo, tako kot sv. Frančišku, dano spoznati in živeti sočutno ljubezen do vsega stvarstva in bi tako bolj učinkovito spreminjali svet.

J: Najljubša knjiga: Sveto pismo

Najljubši šport in klub, za katerega navijam: nogomet – AJAX

Najljubši svetnik: sveti Frančišek Asiški

Način preživljanja prostega časa: z ženo in hčerko

Največja želja: postarati se ob svoji ženi, razveseljovati vnuke, priti v nebesa

R: Najljubša knjiga: knjiga vseh knjig

Najljubši šport in klub, za katerega navijam: rada se ukvarjam s športom in več je meni ljubih, vendar najljubšega kluba, za katerega navijam, nimam

Najljubši svetnik: sveti Frančišek Asiški

Način preživljanja prostega časa: biti z možem in Tjašo, sprehod v naravi, planinarjenje, plavanje, kolesarjenje, rolanje, pogledati dober film, igranje z nečaki, klepet s prijateljicami, ...

Največja želja: priti v večnost

Pogovor pripravila Fani Pečar OFS

Darovi za revijo Brat Frančišek

3.09.2015	LIDIJA GRBEC	20 €
4.09.2015	MARIJA VILAR	5 €
18.09.2015	ZALOKAR JULIJANA	20 €
23.09.2015	LEPAJNE JELENA	20 €
1.10.2015	VERICA FELICIJAN	5 €
6.10.2015	LJUDMILA GORENC	50 €
13.10.2015	BATINIC JANJA	10 €
15.10.2015	BALAŽIČ TINIKA	20 €
15.10.2015	FERDINANDA VOGELSANG	50 €
16.10.2015	DANICA SEBANC	30 €
16.10.2015	ROBERT UŠAJ	50 €
16.10.2015	JOŽEF PRIBOŽIČ	120 €
22.10.2015	ŽUPNIJA ROGATEC	30 €
29.10.2015	FSR MOZIRJE	100 €
3.11.2015	META NOVAK	10 €
10.11.2015	ANA SOBOČAN	10 €
5.11.2015	ANTONIJA MIKELJ	20 €
15.11.2015	ALMIRA ŠPERNE	5 €
20.11.2015	MONIKA KOVAČ	15 €
20.11.2015	ROMAN KRIČAJ	20 €
*8.4.2015	STRLE JUSTINA	15 €

SKUPAJ 620 €

**Znani člani
Frančiškovega svetnega reda**

Janez Marija Vianney

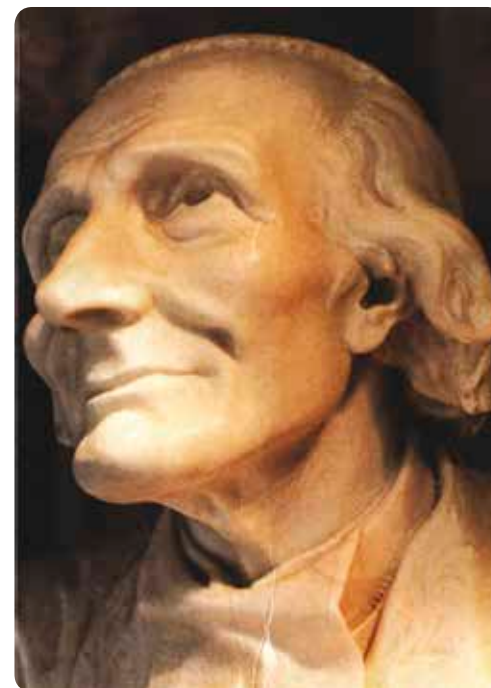
Med znanimi Frančiškoviimi tretjeredniki najdemo tudi Janeza Marijo Vianneya, znamenitega arškega župnika.

Rodil se je leta 1786 v kmečki družini v mestecu Dardilly blizu Lyona v Franciji. Njegova mama mu je vcepila veliko ljubezen do Boga in do nebeške Matere. Živel je v dobi francoske revolucije in preganjanja vere, tako da je prvo obhajilo prejel na skrivaj. Župnik iz sosednje vasi, Karl Balley,

je v njem prepoznal božji klic in ga z veliko napora (fant je bil trde glave za učenje, poleg tega pa je s šolanjem začel pri 19 letih) pripravil do tega, da je kot 29-leten, 13. avgusta 1815, postal duhovnik.

Leta 1818 je bil Janez poslan za župnika v majhno župnijo Ars. Na pot ga je poslal generalni vikar z besedami: »V tej župniji ni veliko ljubezni do Boga; vi jo boste vanjo vnesli.« Janez je sam kasneje dejal: »To sem imel križev pot! Če bi ob prihodu v Ars vedel, kaj me čaka, bi bil pri tisti priči umrl.« Kljub temu je ostal tu vse do svoje smrti.

V Ars se je Janez odpravil peš s svojo skromno prtljago na vozu. Ko se je

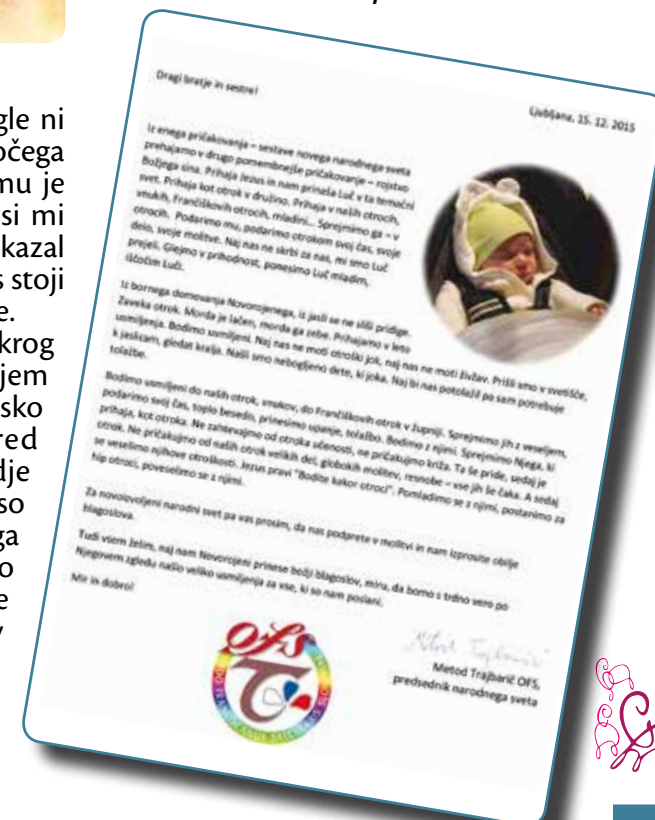
Veliko skrb je posvetil tudi obnovi župnišča in cerkve. Čeprav je znano, da je hotel imeti vedno najlepši mašni plašč, ker je za Jezusa želel vse najboljše, je živel zelo skromno in vse, kar je jedel, je bil krompir, tega si je skuhal za cel teden vnaprej. Arško župnijo je v enainštiridesetih letih svojega župnikovanja prenovil in posvetil. Vas se je spreobrnila in postala središče izrednega pastoralnega dela. Znano je, da so se počasi vse gostilne, kamor so vaščani zahajali in tam zapravljali čas in denar, druga za drugo zapirale, vse do zadnje.

Umril je 4. avgusta 1859, star 74 let (4. avgust je tudi njegov godovni dan). Papež Pij XI. ga je leta 1925 razglasil za svetnika, štiri leta kasneje pa za zavetnika župnikov.

Pripravila Fani Pečar OFS

približal vasi, se zaradi goste megle ni znašel. Za pot je vprašal mimoidočega pastirja. Ko ga je ta usmeril, se mu je zahvalil in dejal: »Otrok moj. Ti si mi pokazal pot v Ars, jaz pa ti bom pokazal pot v nebo.« Na tem mestu danes stoji spomenik v spomin na to srečanje.

Mesto je v tistem času imelo okrog 300 prebivalcev. Ker je bilo v njem malo vernikov, je svoje misionarsko delovanje začel na kolenih pred tabernakljem. Čeprav so ga ljudje najprej imeli za vaškega tepčka, so v njem kmalu prepoznali odličnega spovednika in vrsta pred njegovo spovednico se je večala. Včasih je spovedoval tudi po 12 ur. Njegov zgled in vztrajnost sta prepričala ljudi, tako da so že dve leti po njegovem prihodu v mesto k njemu prihajali iz cele Francije.

Podaj mi roko v Ljubljani

19. oktobra 2015 na ponedeljkov večer smo mladi iz ljubljanske Frame, mladi iz Bežigrada in frančiškovi otroci iz Sostrega v Štepanjskem naselju v Ljubljani skupaj pripravili molitev za mir. *Podaj MI Roko* je molitev za mir in spomin na skupno molitev iz leta 1986 v Assisiju, ko so na pobudo papeža Janeza Pavla II. predstavniki svetovnih religij prvič skupaj molili za mir. Tako je mesec oktober od takrat naprej vsako leto namenjen skupni molitvi za mir. Letošnja tema molitve je bila o beguncih. V prebrani poslanici smo se dotaknili begunske krize, ki v zadnjih tednih pretresa nekatere evropske države, med njimi tudi Slovenijo. Številni begunci in migranti si prek t. i. balkanske poti utirajo pot v boljše in lepše življenje, v nas pa vzbujajo tako pozitivne kot negativne občutke. Pri molitvi smo prisluhnili nekaterim pričevanjem beguncev in migrantov, njihovim dobrim in slabim izkušnjam na potovanju. V tišini smo razmišljali o njihovih motivih, zakaj se podajajo

na tako nevarno in dolgotrajno pot v obljubljeni deželo, pri tem pa za seboj mnogi doma pustijo tudi svoje družine. »Kaj bi pa na njihovem mestu naredil jaz in ali sem jim na kakšen način pripravljen pomagati? Kaj sem pripravljen narediti za dosego miru?« se lahko vprašamo in tako poskušamo bolje razumeti begunsko problematiko. V tej zvezi smo prisluhnili tudi nekaterim navedkom iz Sv. pisma, v katerih nas nagovarja Jezus in nas spodbuja k razmisleku. Po maši smo izpostavili Najsvetejše, seveda pa ni manjkalo niti skupno petje.

Jelka Breščak

Podaj mi roko v Mariboru

Da ne bi bilo preveč le besed o beguncih, smo se odločili, da nekaj zanje tudi naredimo. Čeprav so bila tudi naša mnenja o beguncih deljena in debate zelo burne, smo se vsi strinjali, da je molitev tista, ki jo vsakdo lahko podari bratu, sestri. Tako smo se v mariborski FRAMI opogumili in tudi letos, 22. oktobra, pripravili molitev *Podaj MI Roko* v frančiškanski cerkvi.

Začeli smo s sveto mašo, ki jo je daroval nadškof Alojzij Cvikl, s petjem pa nam jo je polepšal študentski zbor Vdih. Nato smo prisluhnili g. Darku Bračunu, generalnemu tajniku nadškofijske Karitas Maribor, ki nam je predstavil svoje izkušnje dela z begunci ter nas spodbudil k delom ljubezni. Pred Najsvetejšim smo molili za tiste

najmanjše, kot jih Jezus imenuje, ki živijo med nami.

Pravzaprav smo mnogokrat mi sami ti najmanjši – lačni, žejni, tujci, nagi, bolni ali v ječi. In kako zelo si želimo, da bi nam nekdo dal piti, da bi nas objel s toplo besedo, da nas ne bi obsojal. Zato, potrudimo se, da bi se ljubili med seboj, da bi bili podobno kot Kristus posebno občutljivi za tiste, ki trpijo in da bi se – po možnosti skupaj – bojevali za to, da bi bilo na svetu manj krivic. Pa naj bo to tako v molitvi, kot v dejanjih.

Ana Breznik

Podaj mi roko v Vipavsekm križu

23. oktobra 2015 na petkov večer smo mladi iz društva Vozel pripravili molitev za mir. Začeli smo s sveto mašo, ki so jo s petjem polepšali Dobravski zborček.

Na letošnji *Podaj MI Roko* molitvi smo se spomnili beguncev in vseh tistih, ki so v iskanju doma. Pater Robin Schweiger DJ nam je v poslanici spregovoril o begunski krizi, ki v zadnjih tednih pretresa nekatere evropske države, med njimi tudi Slovenijo. Številni begunci in migranti si prek t. i. balkanske poti utirajo pot v boljše in lepše življenje, v nas pa vzbujajo tako pozitivne kot negativne občutke. Pri molitvi smo prisluhnili nekaterim pričevanjem beguncev in migrantov o njihovih dobrih in slabih izkušnjah na svojem potovanju. »Kaj bi pa na njihovem mestu naredil jaz in ali sem jim na kakšen način pripravljen pomagati?« se lahko vprašamo in tako poskušamo bolje razumeti begunsko problematiko. Novi člani skupine Vozel so molitev polepšali s svojim petjem in igranjem in se na svojem krstnem nastopu več kot odlično odrezali.

FRAMA Vipavski Križ

Strokovna ekskurzija NS FO in FRAMA

Narodni svet Frančiškovih otrok in mladine se je v nedeljo, 25. novembra 2015, v poznih večernih urah odpravil v Makedonijo, novim dogodivščinam naproti. Sama nisem ravno vedela, v kaj se podajam. Verjela pa sem, da bo zelo lepa izkušnja. In res je bila.

V ponedeljek ob 6h zjutraj smo prispeli do Beograda, se zapeljali z avtom po mestu in naredili krog okoli cerkve svetega Save. Tako smo postavili rekord hitrostnega ogleda mesta in se odpeljali naprej proti Skopju. Po nekaj urah vožnje so bili naši želodčki nevzdržno lačni, zato smo se odločili, da se ustavimo v neki srbski vasi in v miru pojemo pozni zajtrk. To je bil trenutek, ko smo se dobro zavedli, da smo na Balkanu. Vse se je dogajalo na ulici, smeti so bile povsod, avtomobili še iz Jugoslavije. Odločili smo se, da bo naš prostor za zajtrk v naravi pri spomeniku na bližnjem hribčku. Ker nismo našli poti do tja, smo za smer povprašali policista, ki je, namesto da nam bi podrobno opisal pot, priskrbel

domačina za vodiča. Vzdušje v naši skupini je bilo zelo prijetno in bratsko. Že pri prvem skupnem zajtrku smo zbrali vso hrano in je nismo ločevali na moje in tvoje. Po obilnem zajtrku smo se odpravili naprej. Naša naslednja postojanka je bil kanjon Matka. Tam smo odkrili čudovit košček Makedonije, ki nas ni pustil ravnodušnih.

Hitro je prišel čas, ko smo se morali odpraviti proti Skopju, saj so nas v tamkajšnji župniji že pričakovali. Toplo so nas sprejeli in nas pozitivno presenetili, ko so nas razporedili po sobah z udobnimi posteljami (pričakovali smo, da bomo spali na tleh). Čeprav je bila hiša mrzla, jo je njihova prijaznost naredila prijetno in domačo. Tamkajšnji kaplan Jošt (Slovenec) nam je predstavil načrt našega potepanja po Makedoniji. V torek smo si ogledali Skopje. Najprej smo obiskali spominsko hišo matere Terezije, kjer smo v kapeli zapeli nekaj pesmi. Skozi dan smo spoznali nekaj novega o pravoslavni veri, poslušali vabilo na muslimansko molitev iz minaretov, se spraševali, kako da se v Skopju toliko gradi, in uživali na soncu. Ko smo se zvečer odpravili občudovat lučke v središču mesta, so nas prevzeli vodnjaki, v katerih

pregledali smo cilje, ki smo si jih zastavili za čas našega mandata, in začeli s popraviljem statuta FO in FRAMA. Po napornem popoldnevu je sledil sproščujoč večer z mladimi iz Skopja. Predstavili smo jim svetega Frančiška, Frančiškove otroke in mladino, med seboj smo si podelili misli o animatorstvu ter razbijali resno vzdušje s pesmijo in plesom. Na koncu srečanja je bil v središču namizni tenis.

V petek dopoldan smo se odpravili iz Makedonije, se popoldan ustavili v Beogradu pri šolskih sestrah sv. Frančiška Kristusa Kralja in v Slovenijo prispeli v nočnih urah. Hvaležna sem, da sem se lahko udeležila strokovne ekskurzije in preživela lep teden v dobri družbi. Posebna zahvala gre vsem, ki so nas v Makdeoniji tako lepo sprejeli.

Mojca Birk

so se curki vode spreminjali glede na glasbo, ki je prihajala iz zvočnikov. Kljub mrazu smo kar stali in stali pred njimi. Mimoidoči so nas malo postrani gledali, mi pa se nismo dali motiti.

V sredo smo se odpeljali do Ohridskega jezera, v katerem so trije (oziroma štirje) najbolj pogumni celo zaplaval. Temperatura vode je bila enaka temperaturi zraka: 17 stopinj Celzija. Mesto Ohrid je zelo lepo, v njem je kar 365 cerkva in hvaležni smo bili Joštu, da nam je razkazal najpomembnejše in najlepše. Pokrajina okoli jezera je tako čudovita, da se človek mora ustaviti in za nekaj trenutkov le občudovati lepote okoli sebe.

Skopski škof msgr. Kiro Stojanov nas je v četrtek povabil na izlet in kosilo. Podali smo se na hrib Vodno, kjer stoji 70 metrov visok križ, ki je lepo viden iz Skopja. Ko se je megla malo razkadila, smo se lahko razgledali po mestu spodaj. Po izletu nas je škof povabil v svojo rezidenco, kjer nas je pogostil s kosilom. Po njem smo se lotili resnega dela,

56 načinov kako biti usmiljen v jubilejnim letu usmiljenja

Za izvajanje usmiljenja je potrebna vaja

Frizeji so to opazili in govorili nje-govim učencem: »Zakaj vaš učitelj je s cestinarji in grešniki?« On pa je to slišal in rekel: »Ne potrebujejo zdravnika zdravi, ampak bolni. Pojdite in se poučite, kaj pomenijo besede: Usmiljenja hočem in ne žrtve. Nisem namreč prišel klicati pravičnih, ampak grešnike« (Mt 9,11-13).

Bog, ki je usmiljen, si želi našega usmiljenja. Tu je 56 načinov, da ga ohranimo med jubilejnim letom. Poljubno izberite enega vsak teden in ga poskusite izvajati. (Dodali smo vam še nekaj dodatnih; malce jih premešajte!)

1. Vzdržite se sarkazma; to je nasprotje usmiljenja: »Postavi stražo, Gospod, pred moja usta; pazi na mojo govorjenje« (Ps 141,3).
2. Omejite imetje: delite svoje stvari z revnimi.
3. Pokličite nekoga, za katerega veste, da je osamljen, četudi veste, zakaj je osamljen. Še posebej, če veste, zakaj je osamljen.
4. Nekomu napišite pismo odpuščanja. Če ga ne morete poslati, pismo poškopite z blagoslovljeno vodo, prosite Kristusa, naj ima z vama usmiljenje, in potem pismo zažgite ali zakopljite.
5. Naučite se moliti to molitev: »Gospod, blagoslovi [ime nadležne osebe] in se me usmili!«
6. Načrtujte mini romanje krajevnemu svetišču; potrudite se živeti v

skladu s telesnim delom usmiljenja »sprejemanja popotnikov« kot Kristusa.

7. Naredite nekaj dobrega ali kakšno uslugo komu, s katerim se ne razumete ali pa vam je naredil krivico.
8. Pazite na svoje vedenje na spletu. Vam tista objava res izboljša vašo podobo ... in druge pusti slabe volje? Ali tolčete po ljudeh, da napajate svojo jezo in ponižujete druge?
9. Dajte mašni namen za žive: prijatelje in sorodnike, celo tujce, za katere slišite/berete, da jim je težko.
10. Bodite tako radodarni, da pustite, da vam nekdo pomaga; ljudje imajo potrebo, da se počutijo potrebne.
11. Če niste hoteli biti komu zoprni, priznajte, da ste bili, in prosite, da vam to odpustijo.
12. Sledite zgledu kardinala Timothyja Dolana in nosite s seboj 5 €, da kupite sendvič brezdomcu.
13. Vzemite si v molitvi čas in razmišljajte o dobrih lastnostih nekoga, ki vam je težaven.
14. Pošljite kartico, rože, darilce ali pismo komu šest mesecev po smrti njegove drage osebe. Do takrat večina ljudi neha prepoznavati svojo žalost.
15. Ponudite varstvo otrok zaposleni materi in ji tako omogočite nekaj prostih ur zase.
16. Nekaj skuhamo za mamo, ki je pravkar rodila ali posvojila otroka, ali pa za nekoga, ki je pravkar nekoga izgubil.
17. Držite. Svoj. Jezik. Za. Zobmi.
18. Ponudite, da boste pomagali pri opravi (nakupovanje špecerije, dvigovanje oblek iz čistilnice, sprehajanje psa) za zaposlenega starša ali osebo, ki ne more od doma.

19. Če ne morete sesti poleg brezdomca in se z njim pogovoriti, vsaj prispevajte organizaciji, ki se s tem ukvarja.
20. Če si kaj delite (npr. sladkarijo), vzemite manjši del.
21. Na pamet se naučite 7 telesnih in 7 duhovnih del usmiljenja in pokažite svojim otrokom, kaj pomenijo.
22. Namesto da ste nepotrpežljivi z nekom na spletu (ali dejansko), poskušajte slišati njihov strah. Prosite Boga za to, za kar je prosil Salomon, »poslušno srce«.
23. Ponudite starejši osebi prevoz k maši.
24. Spomnite se, kako o vas niso imeli najboljšega mnenja, dokler se niso prepričali o nasprotnem, in imejte najboljšo mnenje o nekom drugem.
25. Odložite telefon in nekoga res poslušajte. Z očesnim stikom.
26. Imejte še drugačne pijače poleg vode, ko vas obiščejo tisti, ki imajo težave z alkoholom.
27. Skozi leto po delčkih preberite okrožnico Janeza Pavla II. o usmiljenju (Dives in misericordia).
28. Ustvarite zaključni večerni obred, da prosite odpuščanja (in odpustite) tistim, s katerimi živite. »... sonce naj ne zaide nad vašo jezo« (Ef 4,26).
29. Napravite seznam svojih »sovražnikov«. Potem vsak dan molite zanje.
30. Potrudite se in se mu nasmehnite, pozdravite ga ali se pogovarjate z nekom, s katerim se sicer ne družite vsak dan.
31. Dajte nekaj svojega (kar imate radi) nekomu, za katerega veste, da bo v tem užival.
32. Zmolite rožni venec Božjega usmiljenja, ko greste v službo ali iz nje.
33. Ko je usmiljenje do drugih težko, zmolite litanije ponižnosti kardinala Merryja del Vala.
34. Naredite dnevnik hvaležnosti za svojega sozakonca in si zapisujte majhne reči, ki jih naredi, za katere ste hvaležni. Ugriznite se v jezik in pojdite pisat vanj (ali dnevnik vsaj preberite) naslednjič, ko ga boste želeli kritizirati v trenutku razočaranja.
35. Vsako noč napravite ignacijanski »eksamen«. Če se vsako noč spomnimo Božjega usmiljenja, nam pomaga, da smo tudi mi usmiljeni.
36. Na izzivanje se odzovite s spoštovanjem, kakršno bi si želeli, da bi vam ga tista oseba izkazala.
37. Naučite se Jezusove molitve (»Jezus, usmili se mene, ubogega grešnika!«) in jo uporabljajte.
38. Vzemite si nekaj minut med tednom, da se ustavite v cerkvi in sedete pred tabernakelj preprosto zato, da bi bili z usmiljenim Kristusom. Če tega ne morete storiti, meditirajte pred razpelom.
39. Napravite devetdnevniko za nekoga, ki ga ne marate.
40. Izkopljite svoje najboljše nalivnike in dejansko na roko napišite pismo nekomu, da pokažete, koliko vam ta oseba zares pomeni.
41. Ponudite se, da boste brali nekomu, ki je bolan ali pa samo žalosten.
42. Prosite Svetega Duha, da zdihuje za vas, če se ne morete pripraviti do tega, da bi molili za nekoga, ki vas je prizadel.
43. Z lepimi besedami bodite zgled pri prijateljih in tujcih.
44. Ko pogovori razvodenijo v temno slast opravljanja, pomagajte zamenjati temo.
45. Znete igrati klavir ali kateri koli inštrument? Znete deklamirati poezijo? Prirejte brezplačne »koncerte« ljudem po domovih za ostarele.

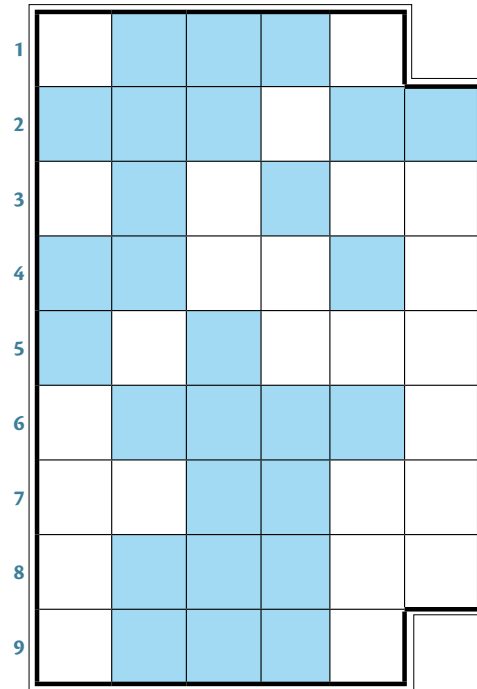
46. Obiščite grobove svojih prednikov ali obiščite krajevno pokopališče in sprehajajoč se zmolite rožni venec za duše vseh, ki počivajo tam.
 47. Pojdite na duhovne vaje. To je način, da ste usmiljeni do sebe in tudi do drugih okoli vas, ki vedo, da morate iti na duhovne vaje. Če pa tega ne morete storiti, si vzemite dan ali večer za duhovno zbranost.
 48. Priznajte svoje ljubosumje sebi in svojemu spovedniku.
 49. Ponudite, da boste kaj zmolili z nekom, še posebno s kom, ki ga srečate na ulici ali javnem prevozu in ki je videti, da bi bil molitve potreben.
 50. Imejte pri roki podobice, kratke molitvice ali svetinjice, da jih boste po navdihu dajali kot blagoslov ljudem, ki jih srečujete.
 51. Izkažite gostoljubje nekomu ali skupini, ki bi jih drugače nikoli ne povabili k sebi.
 52. Z nekaj drugimi ljudmi iz cerkve organizirajte zabavo in nanjo povabite ljudi od »vsepovsod«.
 53. Če poznate koga, ki nima veliko vere, mu pomagajte, da z njim delite nekaj svoje – povejte mu, kako je Kristus spremenil vaše življenje.
 54. Plačajte parkirnino osebi za vami.
 55. Preberite nekaj od pogosto očrnjenega papeža Benedikta XVI. Najbrž vas bo presenetilo.
 56. Molite vsak dan za duše v vicah. Molite za svoje pokojne.
- Vir: <http://aleteia.org/2015/12/07/54-ways-to-be-merciful-during-the-jubilee-year-of-mercy/>
Prevedel br. Melhior Grošelj OFM

Nagradna izpolnjevanka

Devet besed s po petimi oziroma šestimi črkami, ki jih zahtevajo opisi, vodoravno vpišite v lik. Po vrsti prebrane črke na označenih poljih vam bodo dale enega od blagrov iz Jezusovega govora na gori.

1. ploščica iz nekvašenega testa, navadno kot sestavina različnih sladlic, 2. največja človeku podobna opica, ki živi v tropski Afriki, 3. star, častitljiv moški, zlasti kmečki, 4. seznam imen, navadno abecedni, 5. nizek, razmeroma raven svet, nižava, 6. kar označuje črto, ki ločuje, razmejuje zemljišča, države, navadno kamen, 7. célo ali narezano sadje, kuhano v sladkani, začinjeni vodi, 8. sodni postopek, s katerim se rešuje civilnopravni spor pred sodiščem, 9. v nekaterih deželah srednja šola za splošno izobrazbo, gimnazija.

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:

SVETI BENEDIKT, ORA ET LABORA!

Na uredništvo ste poslali 19 pravih odgovorov.

Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje.

Tokratni nagrajenci so:

1. nagrada: **Ana Alessandra**, Jakčeva ulica 2, SI-8000 Novo mesto;
 2. nagrada: **Marija Čermelj**, Poklukarjeva 20, SI-1000 Ljubljana;
 3. nagrada: **Ana Marija Pucelj**, Einspielerjeva 11, SI-1000 Ljubljana.
- Čestitamo!

Rešitve pošljite na uredništvo Brata Frančiška (Frančiškanski trg 1, SI-8000 Novo mesto) do 30. januarja 2016. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Milan Bizant, Med svetlobo in senco;
2. nagrada: Revija Magnificat;
3. nagrada: 3 kompleti razglednic Sončna pesem.

Javier Garrido

Rožice sv. Frančiška (21)

na novo prebrane in premišljene

XXI.

O presvetem čudežu, ki ga je storil sveti Frančišek, ko je spreobrnil divjega gubijskega volka.

Za časa, ko se je sveti Frančišek mudil v mestu Gubbio, se je prikazal v okolici tega mesta neznansko velik, strašen in divji volk, ki ni goltal samo živali, ampak tudi ljudi, tako da so vsi meščani bili v velikem strahu, ker se je često približeval mestu. Ko so morali iz mesta, so šli oboroženi, kot da bi šli na vojsko, pa se ga pri vsem tem niso mogli ubraniti, če je koga samega srečal. In strah pred tem volkom je šel tako daleč, da si ni nihče upal iz mesta.

Ker so se ti ljudje svetemu Frančišku smilili, se je sklenil napotiti k temu volku, čeprav so mu to odločno odsvetovali. Prekrižal se je in šel iz mesta v družbi svojih tovarišev, zaupajoč edino v Boga. In ker so se drugi bali iti dalje, se je napotil sam proti kraju, kjer je volk brložil. In glej, vpricho mnogih meščanov, ki so prišli gledat ta čudež, plane volk z odprtim žrelom proti svetemu Frančišku; ko mu je bil že čisto blizu, naredil sveti Frančišek čezenj sveti križ, ga pokliče k sebi in mu reče takole: "Pojdi sem, brat volk, v Kristusovem imenu ti prepovedujem storiti meni ali komu drugemu kaj žalega." – Glej čudež! Brž ko je sveti Frančišek naredil sveti križ, je strahoviti volk zaprl svoje žrelo in obstal na mestu; in komaj mu je bilo dano povelje, je prišel ves krotak ko jagnje in se ulegel k nogam svetega Frančiška.

Tedaj ga je sveti Frančišek takole nagoval: "Brat volk, ti v teh krajih delaš veliko nadlogo in si že izvršil veliko hudodelstev, ker pokončuješ in moriš božje stvari brez

božjega dovoljenja. A nisi ubijal in požiral le živali, drznil si se moriti tudi ljudi, ustvarjene po božji podobi! Zaradi tega zaslužiš vislice kot razbojnik in najhujši morilec; vse ljudstvo vpije in godrnja zoper tebe in ves okraj ti je sovražen. Jaz pa hočem, brat volk, mir med tabo in onimi, na ta način, da jih ti nikdar več ne žališ, oni pa ti vse storjene krivice odpustijo, in ne človek ne pes naj te več ne preganja!"

Po teh besedah je volk z gibanjem života in repa in oči ter s pripogibanjem glave pokazal, da sprejema in hoče izpolnjevati, kar mu je naročal sveti Frančišek. Nato je sveti Frančišek še rekel: "Brat volk, ker ti je všeč skleniti mir in se ga držati, ti obljubljam, da bom poskrbel, da ti bodo ljudje tega kraja, vse dokler boš živel, dajali hrano, tako da ti ne bo več treba trpeti lakote, zakaj dobro vem, da si vse hudo storil iz lakote. Ker pa ti bom priskrbel to milost, hočem, brat volk, da mi obljubiš, da odslej nikdar več ne boš škodoval ne ljudem ne živalim. Ali mi obljubiš?" In volk je s priklanjanjem glave dal očitno znamenje, da obljubi. In sveti Frančišek nadaljuje: "Brat volk, hočem, da mi daš svojo moško besedo, da se bom lahko popolnoma zanesel na to obljubo." In ko je sveti Frančišek stegnil roko, je volk dvignil svojo desno šapo in jo krotko položil v roko svetemu Frančišku in mu tako, kakor je pač mogel, dal zagotovilo svoje zvestobe. In tedaj pravi sveti Frančišek: "Brat volk, ukazujem ti v imenu Jezusa Kristusa, da greš brez pomisleka z menoj: šla bova, da skleneva ta mir v božjem imenu." In volk je ubogal in šel ko jagnje krotak z njim.

Meščani pa so se močno čudili, ko so to videli. V trenutku se je razširila ta novica po vsem mestu in vsi, moške in žene, veliki in mali, mladi in stari so hiteli na trg gledat volka s svetim Frančiškom. Ko se je vse ljudstvo zbralo, se je sveti Frančišek dvignil, da

bi mu pridigal in je med drugim rekel, kako Bog takele nadloge dopušča zaradi grehov; in kako je peklenski ogenj, ki za zavržene večno traja, veliko nevarnejši od besnega volka, ki ne more ubiti drugega ko telo; kako se moramo tedaj bati peklenkega žrela, ko se taka množica boji žrela male živali in trepete pred njim!" Vrnite se tedaj, o predragi, k Bogu in se vredno spokorite zaradi vaših pregreh, in Bog vas bo v sedanjosti rešil volka, v prihodnosti pa peklenkega ognja."

Ko je sveti Frančišek končal pridigo, je dodal: "Poslušajte, bratje moji! Brat volk, ki stoji tu pred vami, mi je obljubil in dal moško besedo, da sklene z vami mir, vas nikdar več v ničemer ne žali, če mu obljubite, da mu daste dnevno jesti. Jaz pa mu hočem biti za poroka, da bo mirovno pogodbo zvesto izpolnjeval." Vse ljudstvo je tedaj na en glas obljubilo, da ga hoče vedno preživljati. Vpričo vseh ljudi pa pravi sveti Frančišek volku: "In ti, brat volk, ali obljubiš temle izpolnjevati mirovno pogodbo, da ne boš žalega storil niti ljudem niti živalim niti drugim stvarjem?" In volk poklekne, skloni glavo in skrotkim gibanjem telesa, repa in ušes po svojih močeh dokazuje, da se hoče v vsem držati pogodbe. Sveti Frančišek reče: "Brat volk, kakor si mi pred mestnimi vrati segel v roko, tako hočem, da mi tu vpričo vsega ljudstva daš

svojo moško besedo, da mi tu vpričo vsega ljudstva daš svojo moško besedo, da me, kar se tvoje obljube in mojega poročstva tiče, ne boš ogoljufal." Nato dvigne volk svojo desno šapo in jo položi v roko svetega Frančiška.

Ob tem in drugih dogodkih, ki smo jih zgoraj opisali, se je vsega ljudstva zaradi spoštovanja do svetnika in zaradi novosti čudeža in pomirjenja z volkom polastila tako velika radost in občudovanje, da so vsi pričeli klicati k nebu, Boga hvaleč in blagoslovljajoč, da jim je poslal svetega Frančiška, ki jih je otel žrela hude zveri.

Po tem dogodku je volk živel še dve leti v Gubbiu; hodil je krotak po hišah, od vrat do vrat, ne da bi komu kaj žalega storil in ne da bi se njemu kaj zgodilo, in ljudje so ga prijazno redili; ko pa je takole hodil po mestu in po hišah, ga ni nikdar nalajal noben pes. Naposled je brat volk po dveh letih od starosti umrl, kar je meščane močno užalostilo, zakaj ko so ga videli, da je tako krotak hodil po mestu, so se še bolj spominjali kreposti in svetosti svetega Frančiška.

V hvalo Jezusu Kristusu in ubožcu Frančišku. Amen.

Se nadaljuje

*Posodobljeni prevod Alojzija Resa
pregledal br. Miran Špelič.
Odmeve prevedel dr. Robert Kralj.*

Premišljevanje

Malo je tako znanih strani iz življenja svetega Frančiška kot ta, ki je pred nami. Zgodovinarji se ukvarjajo s tem, da bi potrdili njihovo zgodovinsko vsebino. Toda na vsak način prinašajo simbole in poetičen naboj, ki postane zgled za ravnanje.

Glavna téma je: kako razorožiti moč zla. Obstaja samo en tip človeka, ki more stopiti do brloga in uresničiti utopijo kraljestva, naznanjeno po Izaiju (»volk bo bival skupaj z jagnjetom«).

Bralcu predlagam, da dojame analizo nasilja v Frančiškovih besedah. Glede na odnos do človeka, do strahu, do medsebojnega nezaupanja ... kot ozadje pa resničnost greha v globini človeškega srca.

In v nadaljevanju nekaj predlogov, ki omogočajo mir: • odkriti strah in držo, da ga presežemo; • deliti, kar imamo; • spreobrniti se k Bogu, izviru miru.

Nevarno je omejiti to poglavje na nabožno književnost ali na svetniško poetičnost. Kakšna jasnost za preobrazajočo moč evangelija v zgodovini!

Novice iz Svete dežele

OKTOBER 2015

V Alepu frančiškansko cerkev za dela eksplozija

V nedeljo, 25. oktobra 2015, je frančiškansko cerkev v Alepu med daritvijo svete maše zadela eksplozija.

Imeli so srečo, kakor oče Ibrahim pojasnjuje v pismu, ki nam ga je poslal: »Kupola je vzdržala in bomba je eksplodirala zunaj ter poškodovala zunanji del zgradbe.« Nihče ni umrl, le dva človeka sta bila lažje poškodovana.

»To se je zgodilo, ko sem začel razdeljevati sveto obhajilo, potem je nenadoma nastal trenutek panike, v katerem se je stresla zemlja in nismo videli ničesar.« Po njegovem mnenju ni bilo naključje, da je prišlo do eksplozije točno takrat.

In tudi »dejstvo, da smo vsi živi in na varnem, ni naključje: zagotovo nas je Mati Marija zaščitila s svojim plaščem.«

Potem se je občestvo zbralo v bližnjem vrtu, da so se zahvalili Bogu in zaključili daritev z novim upanjem. »Resnično upam,« je sklenil oče Ibrahim, »da se bo vse to enkrat končalo in da bomo o takih dogodkih kmalu lahko govorili kot o nečem, kar se je zgodilo v preteklih časih, ne da bi se bali, da bi se ponovilo.«

NOVEMBER 2015

Letošnji božič – dajmo novo upanje Betlehemu

Mnoge družine se že pripravljajo na Božič: vendar je doživljanje veselja ob pričakovanju Jezusovega rojstva za tiste iz male krščanske skupnosti v Betlehemu veliko težje.

Brezposelnost, revščina, nasilje, stiska z vodo in popolno pomanjkanje zdravstvenega varstva, mnogim materam in očetom onemogočajo, da bi svoje otroke vzgajali v zdravem in mirnem okolju; prav tako pa je tudi težko skrbeti za ostarele starše ter zagotavljati potrebno zdravstveno oskrbo za vso družino.

Frančiškanski bratje iz Kustodije Svete dežele si že stoletja prizadevajo varovati svete kraje, ki so povezani z Gospodovim rojstvom in življenjem, kot tudi lokalno

krščansko skupnost in predvsem njene najbolj ranljive člane. Tudi v prihodnje želijo s pomočjo darov nadaljevati svoja karitativna prizadevanja.

DECEMBER 2015

Sirija: nova medicinska oprema za bolnišnico v Alepu

V trenutnem dramatičnem položaju v Alepu in v celotni Siriji je potreba po nujni zdravstveni pomoči še vedno velika.

S pomočjo podpore številnih majhnih darovalcev, pa tudi nekaterih dobrodelnih organizacij, kot je nemški Misereor, Združenje pro Terra Sancta lahko usklajuje prihod nove medicinske opreme in naprav za delovanje bolnišnice v Alepu.

Namen namestitve nove opreme je zagotavljanje delovanja bolnišnice, kar

pomeni oskrbo in pomoč ranjenim v vojni in tistim z nujnimi ortopedskimi problemi. Skupno hospitaliziranih oseb je med 3.000 do 3.500 na leto (v primerjavi z 2.000 pacienti na leto pred izbruhom vojne). Število ranjenih, ki jih sprejmejo, se spreminja vsak dan in v nujnih primerih doseže tudi do 50 ljudi dnevno.

Spodnje slike prikazujejo prihod novih naprav. Najpomembnejša med njimi je generator DIMAGG, ki zagotavlja oskrbo z električno energijo v primeru daljšega izpada. Generator je res nujen, saj je bilo v zadnjem času v Alepu veliko izpadov elektrike.

Več opreme pričakujejo v naslednjih mesecih, in sicer električni generator, regulator električne energije, elektronske respiratorje ter aparat za angiografijo. Vsi aparati so bili bodisi močno poškodovani ali celo uničeni zaradi pomanjkljivega vzdrževanja in številnih izpadov energije med bombnimi napadi v bližini bolnišnice. Prihod te medicinske opreme bo resnično reševal številna življenja.

Poleg tega so s pomočjo prispevkov lahko pričeli obnavljati del bolnišnice, da bi povečali število postelj.

Najlepše se zahvaljujejo vsem, ki jih podpirajo v tej krizi.

Moj slovenski camino

**SEDMI DAN: LOGATEC – PLANINA PRI RAKEKU – STUDENO = 27 KM
»NOVO JUTRO. NOV DAN. NOVA PRILOŽNOST ZA SPREOBURNJENJE ...«**

Stemi besedami nas je zjutraj v cerkvi sv. Nikolaja pozdravil logaški župnik, g. Kompare. Poslušali smo pravo, močno katehezo. Potrkal je na našo vest, na našo vero, na naše prepričanje in vedenje v javnosti. Skupaj smo zmolili in zapeli in ... bilo je jutro sedmega dne. Sreda.

Za zajtrk smo si privoščili burek. Uf, dober je bil in prijazna prodajalka ga je pogrela. Super romarski zajtrk! Bo treba še kdaj ponoviti!

Z nami je bil Franci in meni se zdi, da je veliko razkošje in velika nagrada, ko te po »svojem terenu« vodijo domačini. Poznajo vsak kamen in vsako luknjo in veseli so, da lahko povedo in pokažejo.

Nismo šli povsod po markiranih poteh, saj je zaradi žledoloma pot nekje še neprehodna. Sicer je Franci naredil ogromno delo in počistil veliko poti, ampak razsežnost žledoloma je ogromna, pa tudi na očiščene poti še vedno padajo veje in se rušijo drevesa.

Tako je bilo na Planinskem polju, ki je bilo pred kratkim še Planinsko morje. Je pa voda na veliko začudenje domačinov zelo hitro odtekla. »Kot bi nekdo potegnil ven štoflec,« je rekel Franci. Pa je tudi voda nepredvidljiva. Kjer je pred dvema dnevoma ni bilo, je danes bila. Jezerce na naši poti. In da ne bi delali dolgega ovinka, smo se v hipu zmenili, da se sezujemo in gremo čez ... Najprej je pogumno v ledeno mrzlo vodo zakorakala Nuša, potem pa še mi ostali, vsi bos in s čevlji čez ramena, Franci pa

kar v čevljih. Bilo je je tja čez kolena in to je bila odlična in zastoj Kneippova masaža!

Bravo Nuša, bravo mi! Upam, da je kdo ovekovečil veličastnost trenutka! Pa romarski pogum seveda!

Pa to ni bilo naše prvo knajpanje. Knajpali smo se že čez en dolenski potoček, ki se imenuje Kobila in je zaradi deževja postal potok. Eni so se sezuli in šli čez bos, eni smo si navezali čez čevlje vrečke za smeti in podvig je v celoti uspel!

To Kobilu si bom za vedno zapomnila. Koliko smejanja in fotkanja je bilo tam!

Pa koliko rok, ki so nudile pomoč! In besed, ki so bodrile!

V Planini, furmanskem kraju, smo se ustavili v župnišču ob cerkvi sv. Marjete iz leta 1771. Župnik je na dvorišču sekal drva, nam pa je dal na razpolago kuhinjo. Skuhali smo čaj in pojedli romarsko kosilo.

Planina je bila včasih, v furmanskih časih, bogat kraj. Tu so se ustavljali furmani na poti proti morju, tu so prepregali konjske vprege in počivali. Najbolj so obogatili številni gostilničarji. Furmanstvo je z izgradnjo železnice Dunaj–Trst leta 1856 začelo propadati. Po prvi svetovni vojni je bilo tu mnogo tihotapskih poti. Tihotapili so kavo, sladkor in cigarete. Pravi kontrabant.

Pot smo nadaljevali po stranskih poteh do vasi Strmca, po cesti, ki ji pravijo cesarska in jamborska cesta. Na to so nas opozorile pregledne table ob poti. Že v rimskih časih so tukaj tovorili les iz notranjskih gozdov na Reko, v Trst in Benetke. Čez Planinske ride je bilo to zaradi dolžine debel nemogoče, zato so tovorili po tej cesti.

Proti večeru smo prišli v Studeno, v gasilski dom, ki je postal naš dom za en večer in eno noč. Tu sta doma Sandi in Stanka, skavta, moja dobra prijateljca. Pozvonila sem, vendar ju ni bilo doma. Škoda. Že dolgo se nismo videli. Na pragu so bili Stankini rumeni škornji, na balkonu je visela zastava.

Še pred večerjo smo obiskali cerkev sv. Jakoba iz leta 1162, tam zmolili in zapeli. Večer smo preživeli z gospo Marijo, domačinko, ki ima sina duhovnika v Franciji. Pripovedovala nam je o svojem življenju, o možu, ki je imel prometno nesrečo na potovanju po Siciliji in tam umrl, o poti domov z letalom, čez carino, o številnih papirjih, ki jih je morala zbrati, pa o domači

vasi, o cerkvi, o ljudeh na Studenem in svojih »romanjih« med Slovenijo in Francijo.

Za dobro večerjo in zajtrk je poskrbela prijazna domačinka, pa tudi gospa Marija s francoskimi priboljški. Hvala obema!

Spali smo zelo po romarsko. Na tleh, na armafleksih, ki jih uporabljajo za te lovadbo. Noč je bila topla, tiha in mirna, saj sta nas čuvala sv. Jakob in sv. Lovrenc iz cerkvice na hribu nad Studenim. Hvala obema!

Se nadaljuje

Darovi za šole v Sveti deželi 1. 10. – 2. 12. 2015

Lidija	Brataševac	5,00 €
Stanko	Bukovec	5,00 €
Martina	Grum	5,00 €
Darja	Kranjc	5,00 €
Marta	Vilar	5,00 €
Lidija	Grbec	10,00 €
Simon	Mlakar	10,00 €
Simona	Čop	15,00 €
Majda Ana	Ficko	15,00 €
Vida Ernestina	Godec	20,00 €
Angelca	Gutnik	20,00 €
Silvana	Konjc	20,00 €
Zlata	Kovač	20,00 €
Marijana	Kovač	20,00 €
Antonija	Mikelj	20,00 €
Ana	Okorn	20,00 €
Talica	Skolaris	20,00 €
Nika	Zucchiati	20,00 €
Nika	Beravs	60,00 €
Vlasta	Globevnik	60,00 €
Silva	Hernavs	100,00 €
Tatjana	Kobi	100,00 €
Križniške sestre		100,00 €
	SKUPAJ	675,00 €

Počitniški potopis po Kareliji, Norveški, Švedski, Finski, Talinu in St. Peterburgu

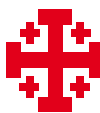
NE BOJ SE STOPITI NA NEZNANO
POT, DA BI DOSEGEL NEZNAN CILJ! –
2011; 3. del

Jutro, 3. avgusta, sredo

Primernemu počitku sledi pravi ruski zajtrk. Vse po vrsti. Najprej sok, potem kruh in namaz in končno omleta s kavo. Seveda se je strežnica držala uradno, kot je treba, ne da bi za migljaj popustila in se nasmehnila, čeprav sem jo k temu usmerjal. Stvari sem spravil v »bagažnojo« in se odpravil v pristanišče na lov za karto. Skoraj bi padel v gnečo. Vse karte za 11.30 so že razprodane in samo še za 12.15 so na voljo. Dobro, da sem zamenjal vozovnico za vlak, sicer bi se mi otok Kiži sfizil. Ker se nisem pustil pretentati agentkam za turistično skupino, sem dobil karto samo za prevoz s katamaranom, in ta je stal 2.200 rubljev. Le kako bi me odrle ruske amike, če bi se pustil turističnim spletkam. Vožnja s hitrim katamaranom je trajala kar eno uro in četrt. Na otoku Kiži je polno turistov, največ Rusov. To je edinstveni otok na Oneškem jezeru, ki je drugo po velikosti v Evropi. Na ravni celotne Ruske federacije je razglašen za kulturni biser, na svetovni ravni je na Unescovem seznamu, za povrh pa ima še umetnino Karelije. Na vrhu stoji sama umetnina, lesena cerkev, ki je narejena brez enega samega žeblja, torej samo in edino iz lesa, letno pa jo obišče nad 150.000 turistov (in romarjev). Ime Kiži verjetno izhaja iz karelijske besede »kiži«, ki pomeni »igrišče«. Domnevajo, da je bilo to mesto v poganskem času

(pred pokristjanjenjem Rusije) nekakšno mesto za igre v čast bogovom. Naseljeno je bilo v 11. stoletju in v 18. stoletju so tu nastale lesene cerkvice. Od leta 1961 je tu tudi muzej ruske narodne dediščine, od 1990 pa je na seznamu Unescove kulturne dediščine. Ruska federacija je leta 1993 razglasila Kiži za vserusko kulturno dediščino. Osnova za tako odločitev je bila umetnost lesa na ozemlju Rusije, posebej z Oneškega in Arhangelskega področja. Najvažnejšo vlogo pri tem delu je odigral znanstvenik na področju lesne umetnosti, Aleksander Viktorovič Opolovnikov. Muzej Kiži je 68 km severno od mesta Petrozavodsk. Zbirka šteje 87 spomenikov lesne arhitekture, več kot 40.000 etnografskih predmetov in približno 500 ikon. Božja služba se na otoku zopet obhaja od sredine 90-ih let prejšnjega stoletja. Otok se da obiskati v poletni sezoni s hitrim čolnom (katamaranom) in je odprt med 8. in 20. uro. Osrednje svetišče (1714) je posvečeno Jezusovemu spremenjenju na gori in ima kar 22 lesenih (srebrnih) kupol. Srebrne so videti zato, ker so iz brezovega lesa. Od leta 2003 je neposredno podrejena vseruskemu patriarhu Alekseju II. In ravno v novicah berem, da ga je zadel rahel srčni infarkt!

Cerkev na otoku Kiži

Ob cerkvi je čudovit zvonik (kolokoljna), zgrajen 1862 in prenovljen 1874, s katerega je prekrasen razgled na celoten otoček. Vidijo se lepe kmetije, kmečke hiše, ki imajo pod eno streho vse: bivališče za ljudi, živali, shrambo za delovno orodje in pripomočke. V neposredni bližini hiše sta navadno še savna in kašča. Najstarejša cerkev na otoku je posvečena obuditvi Lazarja (cerkov Lazarja Muromskovo) in so jo preneseli sem z južnega dela Oneškega jezera v letu 1960 in je ohranjena lesena cerkev ruskega severa. Zgradil jo je Lazar Muromski. Vidi se tudi več mlinov na veter in tudi najstarejši mlin na veter (vetrnjaja melnica) iz leta 1926, ki je narejen tako, da se po vetru obrača celoten mlin.

Čisto vseh zgradb si nisem mogel ogledati, ker je bil čas povratka hitrega čolna (katamarana) določen za 16.30. Popoldansko sonce je našigalo kar na 30 stopinj in zato je bila dobrodošla tudi karelijska senca v družbi dobrodošle Baltike št. 7 (od nič do 14 je razpon moči in zadnja je – ahota!).

Skupine turistov so se zgrinjale na čolne in sledil je točen povratak. V pristanišču Petrozavodskaja je bilo popoldne zelo živahno. Tudi finski turisti so se hoteli fotografirati pred carjem Petrom I., ki je ustanovil to mesto, enako kot St. Peterburg, v letu 1703 in ga prvotno imenoval »Petrova naselbina«. Že leta 1777 je mesto dobilo mestne pravice. V 19. stoletju je imelo že ladijsko povezavo s St. Peterburgom, nato pa še povezavo z murmansko železnico. Med 2. svetovno vojno je mesto hudo poškodovano, danes pa je središče izobraževanja in industrije,

predvsem traktorjev znamke ONEGA.

Po krajši poti sem dospel do katoliške cerkvice, opravil molitve pred mašo in dočakal, da so se zbrali: župnik, kaplan, ministrant in osem žena v družbi enega samega spremljevalca, ki je bil moški, po vsej verjetnosti vnuk častitljive babuške, ki ga je vedno nekaj učila, da še moliti ni utegnil. Pred mašo se ni slišal glasni rožni venec, ampak prekladanje posode v kletnem prostoru cerkve. Predvideval sem, da je družba omenjenih božjih služabnikov pred mašo nekoliko povečerjala.

V zakristiji sem se predstavil ponosnemu bradatemu gospodu, ki sem ga takoj prepoznal, da je glavni. Res, bil je Rus, katoličan, župnik. Ob njem pa kaplan, doma iz Belorusije, z njim pa še ministrant, njegov rodni brat, ki je bil pri njem na počitnicah. Tako smo 3. avgusta ob 19h po moskovskem času (+2 uri) pristopili k božjemu oltarju. Uvodoma je župnik napovedal, da je minevalo ravno 4 leta, odkar je prevzel župnijo in prenovljeno cerkev. Najbližji

katoliški sosed, župnik, je v St. Peterburgu, to je na jugu in 20 ur vožnje z vlakom, na severu pa v Murmansku, njegov severni katoliški sobrat. Vmes je še nekaj podružnic, ki zanje skrbi. Zato je pa v cerkvi tudi spominska plošča v čast bl. Janezu Pavlu II., ki ga hvali, da je znova vzpostavil katoliške strukture v Rusiji. Župnik seveda ni pozabil omeniti našega nuncija Jurkoviča, sester lojolk v St. Peterburgu in profesorja dr. Antona Štruklja. Vse dobro pozna.

Sonce še vedno ni zašlo, čeprav se je približal čas odhoda vlaka. Šele opolnoči se je zmrčilo, prispel je vlak in vstopil sem. V kupeju so me na pogrnjeni mizi pričakale tri breskve. Od kod in zakaj? Ker sem prvi vstopil, so ostali trije kompanjoni razumeli, da sem jih že jaz razprostrl. Bili so silno spoštljivi do njih. Nihče se jih ni dotaknil. Uredili smo si udobna ležišča in oddrdral je vlak skozi noč proti Murmansku.

Se nadaljuje; p. Peter Lavrih

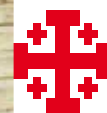
Romanje ob praznovanju Lurške Marije v Maria Trost na štajerskem

13. FEBRUAR 2016, avtobus

Program: ROMANJE OB PRAZNOVANJU LURŠKE MATERE BOŽJE

Sobota, 13. februar 2016. MARIA TROST na avstrijskem Štajerskem. Odhodi avtobusa: Kranj 6.30, Dolgi most 7.00, avtobusna postaja v Ljubljani (št. 30) 7.15. Lurška pobožnost pri MARIA TROST s sveto mašo. Kosilo v Slovenskih Goricah, vrnitev do 19h. Enotna cena: 40 €.

PRIJAVE (PLAČILO OB PRIJAVI) že takoj, sicer do zasedbe mest v avtobusu.

Christian Gostečnik OFM JE RES VSEGA KRIV PARTNER?

Vstop v odnos, zlasti zakonski, zahteva svobodo posameznika, ki se odloči, da bo v ta odnos investiral najboljšega sebe in tam tudi vztrajal zaradi sebe, sodeloval in ustvarjal zaradi sebe, ker se je tako odločil. Z vstopom v drugega in deljenjem intimne se medsebojno gradita in postajata eno. S tem, ko vstopata drug drugemu v čustveni svet in ustvarjata intimo, ko vstopata drug drugemu v telo, pa postajata podobna Bogu, ki ustvarja.

format 14 x 20 cm
obseg 400 strani
cena 18 €

NAPOVEDUJEMO

Besede življenja 2 JEZUSOVA POT

Predstavljeno lahko naročite na naslovu: **Založba Brat Francišek**

Prešernov trg 4; 1000 Ljubljana; telefon: 01 2429312; faks: 01 2429313; e-mail: zbf@ofm.si

www.ofm.si/zbf/